

nt

naš tednik

LETO XXXIV. — Številka 33 19. avgusta 1982 Cena 5.— šil. (7 din)
Poština plačana v gotovini Celovec P. b. b.
Erscheinungsort Klagenfurt Verlagspostamt 9020 Klagenfurt

UVODNIK

Zopet enkrat je odprl svoja vrata celovški lesni sejem. Tokrat v znamenju slabih predznakov. Lesna in lesopredelovalna industrija se že nekaj časa nahaja v krizi in pa tudi glavni odjemalec lesopredelovalne industrije, turizem, se nahaja v nekaki stagnaciji. Nekateri žage stojijo ali pa bodo kmalu stale.

Kljub vsemu temu pa daje sejem vsako leto zopet enkrat priljubljenost, da se preveri oziroma komentira tudi trgovsko sodelovanje Koroške s sosednjimi deželami in državami. Tako predstavljajo največji kontingent razstavljalcev firme iz Nemčije. Tudi Avstrija in Italija sta dobro zastopani, medtem ko razstava jugoslovanskih firm sigurno ne kaže pravega industrijskega potenciala te države, ampak samo nekako alibi-predstavo. Medtem ko je koroški eksport predvsem naravnani

Celovški sejem — v znamenju sodelovanja

na tržišča Nemčije in Italije, je ob tej priložnosti nujno, da si nekoliko ogledamo tudi trgovsko sodelovanje med Koroško in Slovenijo.

Medtem ko je lani celoten koroški eksport dosegel znesek 15 milijard šilingov, je od tega šlo v Slovenijo samo nekaj čez pol milijarde šilingov ali 3% koroškega izvoza. Če pomislimo, da je od te pol milijarde šilingov samo tovarna celuloze Obir izvozila 300 milijonov šilingov, potem preostaja za ostale Koroške firme samo še nekaj nad 200 milijonov. Od teh 200 milijonov pa odpade sigurno preko 50 milijonov na hlodovino in žagan les. Tonov se dalo tu še mnogo storiti in bi bilo treba več sodelovanja z obeh stran, tako da bi bil odstotek mnogo višji kot 3%. Če Koroška in Slovenija mejita ena na drugo, potem bi morala biti blagovna menjava že zaradi nizkih transportnih stroškov večja.

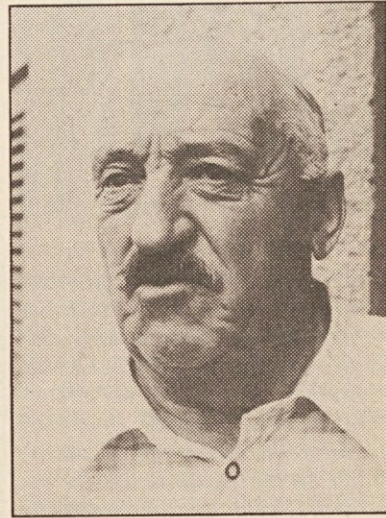
Najbrž pa je tu velikega pomena tudi tako imenovani maloobmejni turizem, to je potrošnja Slovencev pri nas in Korošcev v Sloveniji. Te številke pa niso zajete v nobeni bilanci blagovne menjave. Medtem ko se nakupi Jugoslovancev pri nas niso dosti zmanjšali in so v zadnjem času spet v porastu, so se na drugi strani zmanjšali nakupi koroških obiskovalcev v Sloveniji. Vzrok tega so omejen vnos dinarjev v Jugoslavijo in pa slabšanje ponudbe interesantnih artiklov v trgovinah na jugoslovanski strani.

Franc Mertel umrl

Pretrsla nas je žalostna vest, da je umrl v nedeljo, 15. avgusta, v beljaški bolnici v 74. letu starosti Franc Mertel, po domače Ojc na Zgornjem Bregu pri Brnci. Franc Mertel, znan našim rojakom, je bil markantna osebnost in je kot zaveden Slovenec stal vse svoje življenje v prvih vrstah boja za narodove pravice. Zibel mu je tekla pri Prangarju v Zmotičah. Ker izhaja njegova družina iz planinske kmetije pri Ojcu, je Franc Mertel na Zgornjem Bregu sezidal nov dom in ga imenoval po de-

dovi kmetiji „Ojcov dom“. Franc Mertel je bil soustanovitelj Narodnega sveta koroških Slovencev in je našo osrednjo organizacijo večkrat zastopal pri mednarodnih kongresih na Syltu in v Innsbrucku. Prav tako je bil v deputaciji koroških Slovencev pri pogajanjih za Slovensko gimnazijo in je vsa leta spremljal razvoj gimnazije in rad tudi pomagal. Rajni je zmeraj zastopal samostojno nastopanje koroških Slovencev na političnem in gospodarskem področju in je kot predsednik Posojilnice Ločilo ogromno doprinesel k razvoju tega denarnega instituta. Franca Mertla smo spremljali včeraj na njegovi zadnji poti k večnemu počitku na pokopališču na Brnci. Naj mu bo lahka slovenska zemlja. Ohranili ga bomo v častnem spominu. Ženi, otrokom in vsem sorodnikom izre-

kamo v imenu Narodnega sveta koroških Slovencev in uredništva Našega tednika naše iskreno sožalje. (Več o pogrebu Franca Mertla bomo poročali v naslednji številki!)

Kirchschläger zahteva pogovore z manjšino

„Bodo zvezni kancler Kreisky, deželni glavar Wagner oziroma vsi zagovorniki tristrankarskega pakta vzeli na znanje najnovejše izjave zveznega predsednika dr. Rudolfa Kirchschlägerja in ravnali njim ustrezno? Bodo pripravljene za pogovor, ki naj — to zahteva tudi zvezni predsednik dr. Kirchschläger — privede do konkretnih rešitev, ali pa mislijo vsi tisti, ki zagovarjajo tristrankarski sporazum, da lahko neobzirno prezrejo svarila zveznega predsednika? Koroški Slovenci z zadoščanjem vzamemo na znanje najnovejše izjave dr. Rudolfa Kirchschlägerja: „že vedno smo namreč obsodili to, da je zvezni kancler Kreisky odpovedal razgovore med vlado in koroškimi Slovenci.“

S temi besedami je predsedstvo Narodnega sveta koroških Slovencev na svoji seji, ki je bila zadnji ponedeljek, zavzela stališče k zadnjimi izjavami avstrijskega zveznega predsednika o manjšinskem vprašanju.

Kot je znano, je dr. Kirchschläger minulo nedeljo v pogovoru s štajerskim dnevnikom „Süd-Ost Tagespost“ pozval odgovorne, da brez pogovorov ne bomo dolgo shajali, hkrati pa je izrecno poudaril, da pogovori samo zavoljo pogovorov nikakor ne zadoščajo. Zadovoljive so le konkretne rešitve! Golo juristično interpretacijsko argumentiranje pa

Z odpravitvijo teh zaprek bi bilo sigurno možno, to blagovno menjavo spet izenačiti.

Tudi problemi na italijanskem trgu so veliki. Močno upada izvoz hlodovine in žaganega lesa, kar povzroča na Koroškem precejšnje težave. Vzrok temu je predvsem iskati v pomanjšanem odvzemu tako imenovanih levantskih držav kot na primer Libije.

Kljub temu ni treba gledati na vse „črno“. Časi velikih prirastkov so pač minuli in je treba bolj gledati na to, da obdržimo in zasigramo to, kar imamo. Gotovo bodo Korošci v velikem številu obiskali sejem. Tudi obiskovalcev iz Slovenije ne bo manjkalo. Ogledali si bodo novosti ponudbe in prav posebej pa si bodo seveda ogledali to, kar mislijo v prihodnje kupiti bodisi za svoje podjetje, za svoje hiše ali za svoje stanovanje...

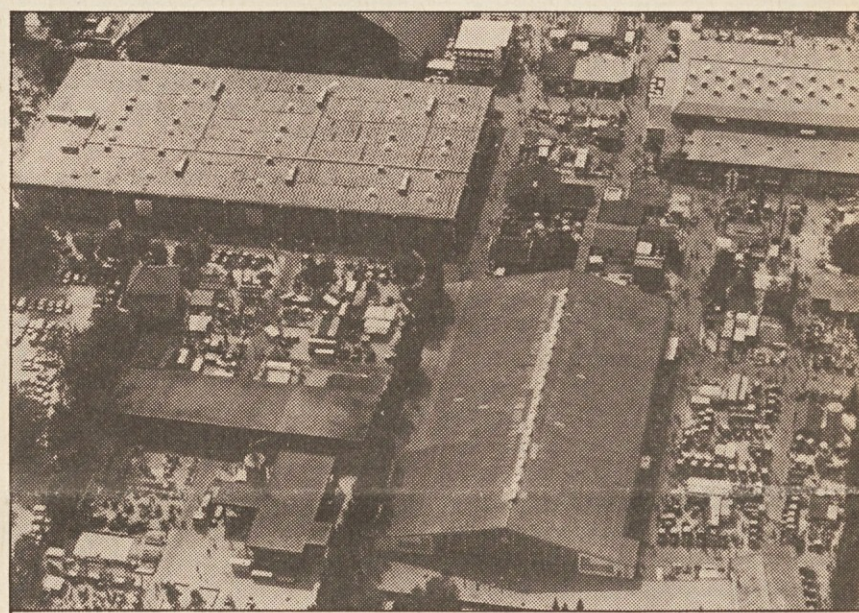
Dipl. trg. Joza Habernik

ne doprinese nobenih rešitev. Oprijemljivi naj so izsledki pogovorov o odprtih vprašanjih. Predvsem je zvezni predsednik v tem intervjuju obsodil namerno odpoved pogovorov s strani zveznega kanclerja.

Barbara Stiglmayr, ki se je za „Süd-Ost Tagespost“ pogovarjala s Kirchschlägerjem, je v kratkem komentarju še dodala, da bo manjšinska problematika tudi pri naslednjih volitvah igrala veliko vlogo. Prizadeti politiki naj bi se vzdramili in končno le jemali resno Kirchschlägerjeve besede.

Narodni svet koroških Slovencev upa, da odgovorni politiki odprtih besed avstrijskega predsednika niso preslišali ter ponovno zahteva pogovore med avstrijsko zvezno vlado in zastopniki koroške slovenske manjšine, pogovore, ki privedejo do konkretnih rešitev.

Čudež sicer ni, toda nemški koroški tisk je več ali manj zamolčal Kirchschlägerjev poziv, da naj pride do konstruktivnih pogovorov. Spominjamo se še, kako je avstrijski predsednik v govoru ob nastopu svoje službe izrecno obljubil, da se bo vestno zavzemal za

Tudi letos je obiskalo precej ljudi celovški lesni sejem, ki bo še trajal do 22. avgusta. Kot že prejšnja leta je splošni lesni sejem trajal le 6 dni. 19 držav je razstavljalo na tem največjem lesnem sejmu Evrope. Splošnega sejma pa se je udeležilo nad tisoč razstavljalcev iz 30 držav. Obiskovalci so se lahko informirali o najnovejšem razvoju v raznih gospodarskih strokah.

manjšine v naši državi. Kakorkoli že, vidimo, da dr. Kirchschläger vsaj skuša izpolnjevati svojo obljubo. Očitno pa je precej osamljen

klicar v „močvirju“ avstrijske (manjšinske) politike.

Je tako, da v Avstriji nič ne zaleže beseda zveznega predsednika?

Dokončna zmaga Enotne liste v Dobrli vasi

Splošno ogorčenje prizadetih 500 podpisnikov je sprožil zadnji sklep občinskega odbora v Dobrli vasi. Kot je znano, že dalj časa poskuša priti podjetje Kostman, ki lomi kamne, v občino Dobrlo vas. Podjetje s svojimi stroji ne bi samo uničevalo naravo v Dobrovi, ampak bi motilo s svojim hrupom tudi vso bližnjo okolico.

Proti temu načrtu se je zbrala v Dobrli vasi ljudska iniciativa, skoraj 500 podpisov so nabrali proti temu sklepu. Pod tem pritiskom ljudske iniciative, ki jo je zastopal odvetnik dr. Matevž Grilc, je socialistična večina v občinskih sobi umaknila pred letom svoj predlog o prenamembi zemljišča.

Zdaj pa sta se ÖVP in SPÖ zedinila za nov postopek: na

pretekli občinski seji sta obe večinski stranki sklenili, da bodo za podjetje iskali novo zemljišče, ki je oddaljeno od prejšnjega le za nekaj sto metrov. Sklep je podprla tudi FPÖ. Edini, ki je proti temu nastopil, je bil občinski odbornik EL Tine Wastl, ki je izrazil svoje začudenje nad tem, kako je mogel podjetnik Kostman pisati občini, da se ponovno zanima za ta projekt, ker je tokrat prišla pobuda s strani občinskih odbornikov! Tine Wastl je dejal, da tudi nova lega podjetja ne spremeni dejstva, da tako podjetje resno ogroža naravo v Dobrovi. Občinski odbornik EL Wastl je bil tudi edini odbornik, ki je glasoval proti sklepu, da se občina pogaja s posestniki zemljišč. S tem je preostala Enotna lista

kot edina, ki spoštuje voljo ljudstva in še naprej zastopa prizadete občane.

Na isti občinski seji so obravnavali še zahtevo EL po obvozu Dobrle vasi in razširitev podvoza v Sinči vasi. Kot je sporočil župan, bodo začeli z gradnjo podvoza in obvoza prihodnje leto.

Dva dni po občinski seji pa je tokrat podjetnik Kostman presenetil župana Hafnerja, ki je bil njegov največji zagovornik: podjetje je prodal dunajski tovarni, ta pa ne kaže nobene volje, da bi še naprej zasledovala osporavani projekt v Dobrovi. Tako sta ljudska iniciativa in Enotna lista Dobrlo vas dokončno zmagali.

Prijavite otroke k dvojezičnemu pouku!

TEDNIKOV KOMENTAR

Piše
Silvo Kumer*

Bombni atentati na židovske ustanove v Avstriji v zadnjih tednih so nam spet enkrat dokazali, da desni radikalizem še vedno živi in da ima še vedno dosti pristašev. Zopet smo morali ugotoviti, da nemški nacionalisti še niso izumrli ter da so slejkoprej zelo nevarni elementi. Po vojni so nemški nacionalisti in člani NSDAP prevzeli vodilna

Po vseh dogodkih v preteklih tednih, kjer so nastradali predvsem Judi, je veliko organizacij ter ustanov protestiralo proti tem zločinom. Toda mladina in njene organizacije še niso protestirale preveč glasno ter dosledno. Ali mladina ne vidi bližajoče se rjave nevarnosti? Se morda pridružuje mnenju nekaterih naših politikov, ki trdijo,

Ali se mladina ne zaveda rjave nevarnosti?

mesta v vladi druge avstrijske republike. Pogostokrat se je zgodilo, da so naši izseljenci, ko so se vrnili iz taborišč, bili sprejeti od uradnikov, ki so jih leto dni prej nasilno izselili. Tudi danes sedijo razni stari in mladi pristaši nacizma na vodilnih mestih javne uprave. In če se vprašamo, kako je mogel nacizem do danes preživeti in se zopet tako močno razviti, nam tudi ni treba dolgo iskati odgovora na to vprašanje. Treba je le trezno in z odprtimi očmi zasledovati dogajanja po svetu. Mi koroški Slovenci občutimo vsak dan znova na lastni koži, da so zagovorniki nacistične miselnosti še vedno med nami in da še vedno rovarijo z zloglasnimi dejanji.

Danes nacisti nasilno napadajo žide in koga bodo jutri? Mogoče nas?

da ni neonacistične nevarnosti in da neonacizem nima dosti kaj pristašev?

Če se že večina nemške mladine ne zaveda v zadostni meri proti neonacistični nevarnosti, je za slovensko mladino zadnji alarmni signal, da se ji skupno upre. Na vsak način je zadnji čas, da se slovenske mladinske organizacije kmalu zavedajo tudi te problematike in se začnejo, skupno z napredno nemško mladino, dejansko braniti. Mislim, če je bilo to možno v boju proti oboroževanju in atomski energiji, bo to možno tudi v boju proti nacizmu.

* Silvo Kumer je član osrednjega odbora KDZ ter predsednik KDZ Pliberk-Blato.

Skrbi Jugoslovčanov

Včeraj je bil na sporedu celovškega velesejma tradicionalni „jugoslovanski dan“. Zastopniki gospodarske zbornice Slovenije in Hrvaške so na posebni tiskovni konferenci zavzeli stališče k vprašanju slovenske in hrvaške lesne industrije ter turistične ponudbe, vrhu tega pa tudi na kratko spregovorili o splošnem gospodarskem sodelovanju med Avstrijo in Jugoslavijo. Glede blagovne menjave je bilo npr. rečeno, da zaveza Avstrija v jugoslovanskem izvozu 11., v uvozu pa 7. mesto. Ta blagovna menjava je v lanskem letu 1981 dosegla 786,8 mio dolarjev, pokrije jugoslovanskega uvoza z izvozom je znašalo 41%. Slovenija je v lanskem letu izvozila v Avstrijo za 86,6 mio dolarjev, uvozila za 139,6 mio dolarjev, tako da je znašal deficit kar 53 mio dolarjev. V obeh zastopnikov slovenske in hrvaške Gospodarske zbornice je ta deficit že dosegel mejo, preko katere bi bila škoda obojestranska.

Menijo, da bi bilo treba iskati rešitev iz takšne situacije predvsem v povečanju jugoslovanskega izvoza, razvoju višjih oblik gospodarskega sodelovanja, skupnih naložbah ter skupnih nastopih na tretjih tržiščih, zanemarljivo pa tudi ni dejstvo, da so večji jugoslovanski

in slovenski izvoz v Avstrijo ovirali predvsem neenaki pogoji za blago, ki prihaja s področja Evropske gospodarske skupnosti in EFTA (cena za svobodno trgovino).

Tudi struktura blagovne menjave med Socialistično federativno republiko Jugoslavije in republiko Avstrijo ni bila v očeh predstavnikov Jugoslavije v celoti zadovoljiva, „saj smo izvažali predvsem hrano in surovine, izvoz opreme je bil neznaten, uvažali pa smo v pretežni meri opremo in kemijske proizvode.“

Glede sejemskih sporazumov med Avstrijo in Jugoslavijo je bilo rečeno: kontigent za leto 1980 je znašal 8,5 mio dolarjev, za leto 1981 10,2 mio dolarjev, za letošnje leto pa 13,5 mio dolarjev. Realizacija po sejemskih sporazumih na dan 30. 6. 1982 za leto 1980 (izvoz 6,9 mio \$, uvoz 6,3 mio \$) in za leto 1981 (izvoz 2,4 mio \$, uvoz 1,7 mio \$). Tudi predmeti menjave so zanimivi. Po teh sporazumih uvažajo Jugoslovani predvsem celulozo, dele za stroje, elektromaterial, avtomobilske dele, kemikalije, barve in lake ter plastične in gumarske izdelke; izvažajo pa prehrambene izdelke, mineralno vodo, živilo, pohištvo, elektromaterial ter izdelke domače obrti.

V zvezi s sejemskimi sporazumi

„Kot se lahko sami prepričate: edino alternativo vidimo v vesolju!“

Karikatura: H. Geisen/Cosmopress

je bilo na tiskovni konferenci poudarjeno, da si Socialistična federativna republika Jugoslavija in republika Slovenije že vrsto let prizadevata, da bi z republiko Avstrijo sklenili sporazum o obmejnem gospodarskem sodelovanju, ki bi omogočil še boljši razvoj gospodarskega sodelovanja na obmejnih območjih, „vendar pa republika Avstrija na žalost te naše pobude še ni sprejela.“

Vaščani proti kamionom

V torek prejšnjega tedna je med 7. in 10.30 drvelo po Ljubeljski cesti točno 27 kamionov, prikolic in polpriklopnikov. Dnevno ropota po tej cesti po izjavah domačinov med 160 in 200 kamionov. To so shrlije številke, če vemo, da sploh ni upoštevan ves ostali promet.

V takih pogojih živijo vaščani iz Kožentavre, Podgore, Podljubelja in Brodi. Pred dnevi pa je žandarmerija predlagala, naj bi od 8. ure zjutraj pa do 16. ure popoldan za kamione zaprli Ljubelj. Domačini, ki so do sedaj vse še nekam prenašali, so se tej nameri ostro postavili po robu in ustanovili ljudsko iniciativo. V teku treh dneh so zbrali od neposrednih mejašev 250 podpisov, ki so jih 8. avgusta predali deželnemu glavarju. Povedali so mu obenem, da za kamione niti primernih parkirišč ni. Herbert Mischitz iz Podljubelja, eden od zastopnikov iniciative je rekel Našemu tedniku: „Mi smo proti nameravani ureditvi, da bi kamioni vozili pozno popoldan, ponoči in zjutraj. Kajti domačini, ki so v tem času (zjutraj in na večer) na poti na delo oz. njega, bi zgubili ogromno časa, ker bi kamioni zamašili cesto. Čez dan pa bi zasebni in drugi avtomobili drveli v še večjem številu kot dosedaj skozi naše vase. Kdaj pa naj najdemo mir. Mi, ki tu živimo, pa nastradamo.“ Kdor je že kdajkoli vozil za kamionom po ozki in vijugasti ljubeljski cesti, bo vedel, da so skrbi domačinov več kot upravičene.

Ljudsko iniciativo sta podprli tudi Volilna skupnost Borovlje in občina sama. Občinski zastopnik Volilne skupnosti, Feliks Wieser-Šašl, je našemu listu povedal, da so zahtevne prizadetih domačinov upravičene

(Nadaljevanje na 5. strani)

MUZEJ ali pa VEZ

Razgovor z gosposvetskim župnikom Johannesom Piwonko

Največja Marijina božja pot na Koroškem je brezdvomno Gospa Sveta. Obenem je osrednje svetišče obeh narodov v deželi. Za Slovence pa je Gospa Sveta, gosposvetsko polje tudi simbol bitnosti, kajti na tem polju je bilo srce naše samostojnosti, tam je najprej domač, potem tuj knez v slovenskem jeziku obljubil, da bo pravičen in dober vladar. Še pred manj kot sto leti je bil pri Gospej Sveti slovenski liturgični jezik.

Svetišče samo je načel zob časa in pred kratkim šele so bila zaključena renovacijska dela. Pri tem so tudi odprli znano, a hkrati zamočeno sliko koroškega umetnika Boeckla, ki je svojčas tako razburkala duhove, da so jo zakrili.

Po smrti župnika Mucharja, ki je nam vsem v spominu, je prevzel sredi maja faro Johannes Piwonka. Prosili smo ga za razgovor in se z njim menili o romarski poti ter o njenem pomenu za Koroško.

Naš tednik: Smo na zgodovinskih tleh, ki obema narodoma na Koroškem veliko pomenijo. Kako se počutite kot gosposvetski župnik in kako pojimate to službo pri osrednji koroški cerkvi?

Piwonka: Škof me je postavil za župnika pri Gospej Sveti. To je romarska pot in sem prihajajo romarji tudi iz dru-

gih dežel, seveda pa predvsem iz Koroške. Cerkev je odprta za vsakogar, za vsako skupino. Od kod prihaja, na to ne gledam. Prihaja precej skupin iz Slovenije. To me veseli, naj kar pridejo. Seveda so jim vrata odprta in lahko obhajajo bogoslužje v svojem jeziku.

Naš tednik: Prejšnji župnik Wilhelm Muchar je slovenskim vernikom, tako iz Slovenije kot tudi Korošcem, delal hude težave. Večkrat so se pritoževali, da je bila cerkev zaprta, da so bile težave z mašo. Vi ste rekli, da je cerkev odprta.

Piwonka: Kako je bilo prej, ne vem. Cerkev je po mojem odprto občestvo in naj bo odprta vsakomur. Maša in petje v lastnem jeziku je mogoče, seveda ne takrat, ko je domače bogoslužje (ki je nemško, op. ured.).

Naš tednik: Kako bi Vi ocenili pomen Gospe Svete za Koroško.

Piwonka: Za deželo je velikega pomena, saj se je tu začelo drugo pokristjanjevanje dežele. Koliko se ljudje tega še danes zavedajo, ne vem. Vem pa, da pride sem mnogo Korošcev iz obeh narodnih skupnosti. Važno je, da se tu gradi skupnost v miru.

Naš tednik: Znete slovensko?

Piwonka: Ne, ker prihajam iz zgornje Koroške in nisem imel možnosti, da bi se naučil slovenščine. Pozneje na gimnaziji bi se lahko, a nisem vedel, da bom prišel sem za župnika...

Naš tednik: ... se boste naučili slovensko?

Piwonka: Če bi mogel, bi to gotovo bilo idealno. Jeziki mi ne grejo preveč. Tu je bilo že precej skupin iz Slovenije in važno je, da jih prijazno sprejemem. Skoraj zmerom pa je nekdo v skupini, ki obvlada oba jezika in posreduje. Bilo bi seveda bolje, če bi vsaj nekaj razumel...

Naš tednik: ... sčasoma pa bo morda tako daleč?

Piwonka: Seveda, vsaj pozdravi in drugo.

Naš tednik: Pod župnikom Mucharjem je izšel tudi vodič po cerkvi, ki pa ni bil posrečen. Saj je Muchar hotel biti tudi zgodovinar in je bil zelo pristanski. Tega vodiča ni mogoče več dobiti oz. trenutno nastaja novi. Kakšni kriteriji so bili merodajni pri sestavi novega vodiča?

Piwonka: Upoštevanji bodo zgodovinski in umetnostnozgodovinski kriteriji.

Naš tednik: Zelo znana je posebno zadnje čase postala Boecklova slika v desni cerkveni ladji. Na njej je menda upodobljen Lenin. Svojčas je hudo razburkala duhove in so jo skrili za baročno Marijino sliko. Med renovacijo so jo odrgnili in si jo je možno brez vsega ogledati.

Piwonka: Tudi danes marsikdo kritično gleda na sliko, a ni več mogoče govoriti o razburjenih duhovih. Sprejeli so jo pač kot moderno umetnost. Umetnikova vdova, ki je bila pred kratkim tu, je rekla, da njen mož ni imel namena,

portretirati Lenina. V svoji zadnji pridigi je tudi škof omenil sliko. Slika je umetnina koroškega umetnika. Je zgodnje Boecklovo delo in naslikal jo je v eni noči. Očitno je slutil, da bo razburila ljudi.

Naš tednik: Takrat so razobesili pred sliko baročno Marijino sliko in kdo je predlagal to rešitev?

Piwonka: To je predlagal škof Heffer — to je bila obenem tudi zaščita slike. Če pa jo je kdo hotel videti, je moral poklicati mežnarja, da je odrgnil baročno sliko. To ni bila prava rešitev, ker je slika dobila nimbus tajnosti, skoraj nekaj demoničnega. Da je odkrita, je vsekar najboljša rešitev.

Naš tednik: Čemu tako razburjanje. Mar Boeckl ni bil priljubljen?

Piwonka: Boeckl je bil priljubljen, saj je nekaj časa živel tu. To je bila moderna umetnina, ki jo ljudje niso razumeli in so mislili, da je tu dejansko Lenin upodobljen. Kot rečeno, vdova umetnika Boeckla pravi, da njen mož, umetnik tega ni hotel.

Naš tednik: Koroška je štela med najbolj liberalne dežele Avstrije. Je to dežela, kjer je nemški nacionalizem močno zakoreninjen. To je imelo posledice tudi v dobi nacizma. Ali mislite, da Gospa Sveta še ima kakršnokoli pastoralno in ekumensko funkcijo?

Piwonka: Upam, da bo Gospa Sveta dobila večjo versko vrednost, da bo postala kraj, kjer se ljudje srečajo in skupno molijo.

Naš tednik: Kaj menite? Ali pridejo ljudje sem h Gospej Sveti zaradi molitve in ker pač sem priromajo ali pa jih bolj privabi cerkev kot muzej?

Piwonka: Menim, da pride večina ljudi zaradi romanja, kot romarji. Seveda pa pride ogromno ljudi, ker si hoče ogledati umetnine v cerkvi, umetnine iz poznega Srednjega veka. Saj so ta tla tako umetniško kot versko močno pričujoča. Je pa zelo težko reči, kaj posameznika bolj privlači.

Naš tednik: Ta kraj je velikega pomena za slovenski in za nemški živelj v deželi. Prav tu pa je velika šansa tega svetišča in tudi kraja, da postane in bi bilo povezovalni člen v deželi, skoraj most med ljudmi.

Piwonka: Naloga cerkve je, da posreduje tam, kjer so nasprotja in močne polarizacije. Zato je važno in poglavito, da postavimo v ospredje to, kar povezuje. Gospa Sveta bi morala imeti v deželi povezovalno vlogo, da bi se ljudje med seboj bolje spoznali in v miru živeli.

Naš tednik: Vi kot gosposvetski župnik boste to gotovo podpirali?

Piwonka: Seveda. Reči pa moram, da tu živi skoraj samo ena narodna skupnost. Vemo pa, da sem pridejo tudi drugi.

Naš tednik: Pred sto leti je bila narodnostna slika tukaj obratna.

Piwonka: Drži, a takšen je potek zgodovine.

Pripravil Franc Wakounig

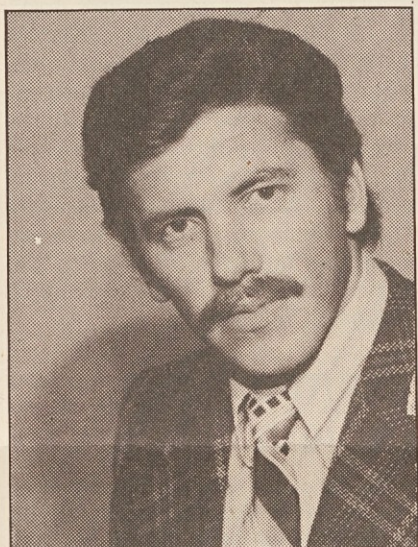
Kmalu bodo odprta vrata novega poslopja pliberške Kmečke zadruge

Požrtvovalno delo, idealizem - uspeh

Če se pelješ iz Nonče vasi proti Pliberku, se vidi na desni strani ceste, v bližini kolodvora »Pliberk-mesto«, veliko poslopje. Ni težko spoznati, da ureditev tega poslopja še ni docela zaključena, da pa ne more več dolgo trajati, ko bo to poslopje na razpolago vsem domačim prebivalcem ter prebivalcem iz sosednje Slovenije, ki želijo pametno in ugodno zadovoljiti svoje vsakovrstne potrebe. To poslopje je namreč novi dom pliberške Kmečke zadruge. Ustanove, »ki hoče biti«, tako njen predsednik inž. Fridl Kapun, »v korist združnikom oz. s svojo ponudbo resnično zadovoljiti kupce«. V novih prostorih bo to na vsak način možno.

V sedanjih prostorih (poleg novega poslopja) pliberška zadruga gotovo ni mogla uresničiti svojih nalog, ki jih narekujejo tudi njena pravila. Staro poslopje je premajhno, pod takimi pogoji pa nikakor ne moreš odgovarjati sedanjim zahtevam ter razvoja kmetijstva, ne moreš slediti potrebam združnikov ter kupcev sploh. Sedanji upravni in nadzorni odbor, ki je bil izvoljen leta 1979 oz. 1981, je takoj po izvolitvi sklenil, da se ustvari novo, primerno poslopje.

Zavedal se je, da je treba bistveno povečati promet ter da je izhod iz nemogočih težav, v katerih se je pliberška Kmečka zadruga nahajala v zadnjih 20 letih, med drugim v novem, funkcionalno zgrajenem

Predsednik inž. Fridl Kapun

tudi drugi prijatelji naše zadruge so res zavzeto sodelovali pri gradnji ter ureditvi novega poslopja.

Pohvala pa velja predvsem tudi predsedniku zadruge samemu. Inž. Fridl Kapun je glede graditve novega

Novo poslopje pliberške Kmečke zadruge

ga poslopja brezdvomno gonilna sila. S tem v zvezi bi radi omenili, da so lansko leto obnovili zadrugo v Šmihelu, ki je podružnica pliberške: poslopje je dobilo novo streho ter nov omet in tudi v tem primeru je bil inž. Kapun gonilna sila. Tako imajo sedaj Šmihelčani sodobno preurejeno zadrugo, kar jim je gotovo v veliko korist.

In še nekaj: ne bi hoteli pozabiti Staneta Čika iz Libuč. Od februarja leta 1981 naprej dela v pliberški Kmečki zadrugi kot poslovodja, potem ko je prej uspešno vodil posle pri nekem pliberškem trgovskem podjetju. Predsednik inž. Kapun: »Imeli smo veliko srečo. Odkar vodi Stane posle naše zadruge, se je znatno zvišal blagovni promet.« Vsa pohvala uspešnemu poslovodju, čeprav se Stane brani pohvale kot vrag križa.

Z gradnjo novega poslopja

pliberške zadruge so začeli zadnje leto konec julija. Gradnja bo stala več kot 5 milijonov šilingov, kredit je dala celovška Zveza, vrhu tega je pliberška zadruga doslej prejela 300.000 šil. kot subvencijo od Ura da pri zveznem kanclerju. Nadaljnjih 300.000 šil. pa bo prejela, ko bo gradnja zaključena. Predvsem pa je treba s tem v zvezi omeniti, da so veliko prispevali k gradnji domači združniki sami. Inž. Fridl Kapun: »Podprli so naše delo ali z denarnimi sredstvi, ali pa s tem, da so pomagali delati pri gradnji

priljubljenost za dosledno in požrtvovalno delo. Če se le „jomra“, pač ne moreš rešiti številnih težav, najmanj gospodarskih.

Gospodarsko gledano, novo poslopje ne bo samo v veliko korist kupcev, ki bodo lahko kupili raznovrstne stvari (kot npr. razne tehnične artikle, potrebščine za hišo in vrt, razna orodja, prihrambo, ...). Inž. Kapun: »Nekateri domačini najdejo pri nas delo, torej v domačem kraju, s poslovanjem v novem posloplju pa bomo potrebovali še dodatnih 4-5 delovnih sil. Vrhu tega so pri gradnji sodelovala izključno podjetja iz pliberške okolice. Brezdvomno pomeni to lep prispevek k izboljšanju gospodarskega položaja v občini Pliberk.«

V bližnji prihodnosti bodo torej odprta vrata novega poslopja pliberške Kmečke zadruge. Nakazali smo v zgornjih stvarkih požrtvovalno delo pristojnih odbornikov, sodelavcev ter raznih združnikov. Nepopisno velik je njihov prispevek k uspešnemu razvoju te važne domače gospodarske ustanove. Pliberška zadruga, ki je bila ustanovljena leta 1948 in ki šteje trenutno nad 150 združnikov, je v zadnjih 20 letih doživela marsikatero veliko težavo. Sedaj bo lahko delala brezdvomno v ugodnejših razmerah. Sedaj bo lahko dejansko zadovoljila potrebščine sodobnega kmeta oziroma kupca.

Kupci pa bodo poplačali trud in idealizem odgovornih združnikov najbolje s tem, da se bodo v čim večji meri poslužili številnih ponudb Kmečke zadruge Pliberk.

ZAHVALA

Ob tragični smrti našega sina Tonija se iskreno zahvaljujemo č. duhovniku, ki so darovali sveto mašo in opravili pogrebni obred ter cerkvenemu zboru za lepo petje.

Prav tako se zahvaljujemo vsem njegovim sošolcem, prijateljem, sodelavcem in vsem, ki so se v tako velikem številu udeležili pogreba, vsem, ki so z nami sočustvovali, nam pismeno in ustno izrazili sožalje, darovali cvetje ali v cerkvene namene.

Sreje, 17. avgusta 1982

DRUŽINA DOBERNIGG

piše Janko Kulmesch

skladišču. Nadalje se je zavedal, da je potreben primerno velik prodajni prostor z možnostjo priključitve na železniško omrežje. Zavedal se je, da vse to zahteva širok nabavno-prodajni program, s katerim je možno učinkovito zadovoljiti raznovrstne potrebščine združnikov ter drugih kupcev.

Sedanji odbor se je vsega tega zavedal in ni čakal dolgo. Ni se ustrašil velikih težav, začel je z delom — z gradnjo novega poslopja pliberške Kmečke zadruge. Začel je z delom, ki zahteva ogromno truda, požrtvovalnosti, optimizma. Ter resnično pridne sodelavce. Sodelavce, ki so pripravljani žrtvovati marsikatero uro svojega prostega časa, ki, po domače rečeno, vedo, kaj je delo. Inž. Fridl Kapun, predsednik upravnega odbora, v pogovoru z Našim tednikom: »Našim sodelavcem velja vsa zahvala. Nastavljeni, trenutno jih je osem, pa

Tudi letos so otroci slovenskih družin preživeli ves teden, (od 8. avgusta do 15. avgusta) na Kališah. Počitniški teden je organizirala Katoliška mladina. Kar 19 deklet se je zbralo zadnji teden pri Kališniku. Kališe so kot da ustvarjene za otroke. Ugodna okolica z zelenimi tratami, bližnji gozd, to so najprimernejši kraji za otroško igro. Otroci pa so znali ta teden tudi docela izkoristiti. Veselili so se, da so na tem kraju lahko vsaj del svojih otroških želja in predstav uresničili. Zahvaliti se morajo predvsem Tonetu Olipu, Kališniku, ki je dal otrokom ta kraj na razpolago.

Otroci so se veselili, da sta z njimi igrali in delali Marija Hrovat in Marija Starman. Ves teden sta žrtvovali, da bi omogočile otrokom čim lepše počitnice. Lačne želodčke otrok pa sta nasitili Malka Valeško (Malči) in Gitka Grilc. Vsako jutro so otroci

ci komaj dočakali, da so jim voditeljice dovolile vstati. Hitro so dekleta pogrizle svoj kruh, nato pa so že zdirjale v naravo. Kar hitro so se spoznale in že je vsa

Tudi slikali in risali so otroci. Toni Woschitz je namreč žrtvoval svoj čas in je delal z mladimi puncami. Otroci so vpletli v slike vso otroško fantazijo. Ni

Lepo je tukaj, na Kališah

skupina igrala na lepem travniku. Kmalu nobena ni več vprašala: »Kdo pa si ti?«, marveč jo je samo še poklicala »Micka pojdi!«

Otroci so tudi spoznavali bližnjo okolico. Prišli so v neposreden stik z naravo. Občudovali so lepote, ki jih ta zemeljski svet nudi. V četrtek pa so dekleta že ob zgodnji uri šla na Obir. Z malico v torbi se je vsa skupina vzpenjala proti vrhu. Tudi huda vročina, ki je ves dan »pritiskala« na otroške glavce, ni mogla streti poguma deklet. Vztrajno so hodile naprej. Prijetni pogovori s prijateljicami pa so krajšali čas. Ko so srečno dospеле na vrh, so m. dr. veselo zapele domače viže.

čuda, da so se otroci tako potrudili, saj so voditeljice najlepše slike razstavile v »kališki

Marija Starman

galeriji«. Deklice so ponosno kazale prijateljicam svoje umetnine.

Višek tedna pa je bila seveda otroška olimpiada na Kališah. Dekleta so se pomerila v najrazličnejših otroških disciplinah. Tekle so, poskušale razne jedi, vozile s »karjolo« itd. Veselje zaradi teh iger so dekleta izrazile s smejočim obrazom. Kdo je zmagal, je bilo navsezadnje vseeno, važno je bilo le, da so vsi skupaj bili srečni.

Ob večerih so otroci kar sami prevzeli iniciativo. Kakšna skupina se je usedla skupaj in pripravila razne igrice in smešnice. S tem pa je ta skupina zabavala ostala dekleta in poskrbela za prijetno vzdušje. Otroci se torej že v zgodnjih letih pripravljajo na samostojno delo.

Otrokom je stal ob strani duhovnik Jurij Buch. Z otroki je pripravil otroško mašo, ki jo je bral skupno z Marjanom Šusterjem. Dekleta so se veselila, da so lahko v veliki meri sama oblikovala sv. mašo.

Precej žalostna so bila dekleta, ko so vedela, da se morajo ločiti od starih in novih prijateljic in tudi od voditeljic, ki so jih ves teden prijetno zabavale. Troštala pa so se s tem, da se bodo drugo leto spet udeležile tega počitniškega tedna. Ta teden pa so fantje na Kališah. Tudi iz teh ust je slišati stavek: »Lepo je tukaj in srečen sem, da sem prišel!«

Obiščite galerijo Wernerja Berga

Vodstvo Werner Bergove galerije sporoča, da je galerija v Pliberku od četrтка, 20. 5. 1982 do 31. 10. 1982 spet vsak dan od 10.00 do 12.00 in od 16.00 do 18.00 ure odprta.

Obisk galerije je po dogovoru možen tudi izven navedenega časa.

Tudi letos je razstavljenih večje število slik, katerih še nikjer niso pokazali. V posebnem prostoru je nameščena cela vrsta fotografij iz umetnikovega življenja.

PRIREDITVE

Hodiše

KONCERT NA ORGLAH
Prireditelj: Katoliška prosveta v Celovcu
Kraj: Farna cerkev v Hodišah
Čas: sobota, 21. 8. 1982, ob 20. uri (po sv. maši)
Orgle: Angela Tomanič
Violina: Vera Belič

Sv. Višarje

SHOD NA SV. VIŠARJE
 v soboto, 21. 8. 1982. Sv. maša bo ob 11. uri.
 Shoda se bodo udeležili: Vidinski nadškof BATTISTI, ljubljanski nadškof Alojzij ŠUSTAR in celovski škof dr. Egon KAPPELLARI

Sele

SEDELSKO ŽEGNANJE
Prireditelj: gasilsko društvo Sele-Borovnica
Čas: v nedeljo, 22. 8. 1982
 Od 9. ure naprej spovedovanje, nato pranganje in sv. maša. Od 13. ure naprej igrajo pri Trklu za ples „FANTJE IZPOD OBIRJA“

Celovec

KOROŠKA DEŽELNA GALERIJA
 v Celovcu, Burggasse 8
 vabi na razstavo
SLOVENSKIH IMPRESIONISTOV
 iz Narodne galerije Ljubljane
 Razstava bo odprta od srede, 18. avgusta 1982, do 30. septembra 1982. Svoja dela razstavljajo Rihard Jakopič, Ivan Grohar, Matija Jama in Matej Sternen.

Blato pri Pliberku

KDZ Blato vabi na
SIMULTANO IGRANJE ŠAHA
 s kandidatom za jugoslovanskega vele mojstra
Čas: v soboto, 21. 8. 1982, ob 18. uri
Kraj: v klubu na Blatu
 Vsi šahisti prisrčno vabljeni!

Borovlje

SPD Borovlje vabi na
2-dnevni izlet na GRADIŠČANSKO
Čas: 4. in 5. september 1982
 Prijavite se lahko pri Posojilnici Borovlje in pod tel. št. 04227/21392, kjer dobite točnejše informacije

Blato pri Pliberku

KDZ Blato vabi na
KVIZ
Kraj: v klubu na Blatu
Čas: v petek, 27. 8. 1982, ob 20. uri
 Kviz bo obsegal pet področij — šport, politiko, občino, geografijo in splošna vprašanja.
 Tekmovalo se bo v štirih skupinah, v katerih bosta po dva kandidata. Interesenti naj se javijo do 20. 8. 1982 v klubu na Blatu. Vse kandidate čakajo lepe nagrade.
 Vsi prisrčno vabljeni!

Obirsko/Šajda

Alpski klub Obir vabi na
TEKMO KOSCEV
 ki bo v nedeljo, 29. avgusta, ob 4. uri pri JEREBU (na Jerebovi Seli).
 Kosilo se bo v petih skupinah, in sicer: otroci do 12 let, fantje od 12—18 let, moški od 18—50 let, starostno moški od 50 let naprej in ženske.
 Prijave od 13. ure naprej.
 Stari in mladi ste na to domačo družabno prireditve prisrčno vabljeni.

Kostanje

SPD „Drabosnjak“ vabi na
FOLKLORNI VEČER
Kraj: v Kulturnem domu v Vrbi
Čas: v soboto, 28. avgusta 1982, ob 20.30 uri
Nastopajo: folklorna skupina DPD Svoboda iz Ribna pri Bledu, moški zbor SPD Svoboda iz Loge vasi, ansambel „Drava“ iz Borovelj, odrska skupina SPD „Drabosnjak“.

Blato

Minuli petek je Koroška dijaška zveza Blato imela v klubu na Blatu prvo prireditve. Vabilu na film „Sreča na vrvi“ se je odzvalo nad 60 mladink in mladincev, tako, da so bili klubski prostori premajhni, da bi sprejeli tudi tiste, ki so prišli nekoliko pozneje. Film „Sreča na vrvi“ je pravzaprav namenjen mlajši mladini, toda kljub temu so bili vsi navdušeni. Zelo razveseljivo je, da je že kar prvo prireditve prišlo toliko mladine v klub. Klubu čestitamo k tem prvem uspehu in mu želimo tudi v prihodnosti obilo uspeha.

Suha

V soboto, 14. 8. 1982, so imeli šolarji SAK-a pri Mlakarju na Suhi svojo zaključno prireditve. Srečanje sta organizirala duši moštva, Leonhard Katz in Andrej Kumer. Njima se je tokrat pridružil tudi konzul Ciril Stern, katerega sinova igrata pri SAK-u. Posebna hvala pa velja Mlakarjevim, ki so omogočili to srečanje in so poleg tega dali šolarjem na razpolago tudi svoje kopališče, kjer so se igralci hladili od vročega planinskega sonca. Medtem ko so se igralci še zabavljali v kopališču, je moral trener Katz že misliti na novo tekmovalno sezono. Večina njegovih igralcev je namreč že prestopila starostno mejo in bo morala biti nadomeščena z novimi igralci. Zelo razveseljivo pa je, da mu je že uspelo dobiti nov kader igralcev, tako da je bodočnost šolarjev zagotovljena.

Eden izmed tistih, ki gre rad med mladino, je Mirko Srienc, ravnatelj sinške glavne šole. Med drugim je zvesti sodelavec „Tedna umetnikov“, ki ga prireja Mladinski center Komenda na Rebrci. (O letošnjem „Tednu umetnikov“ smo poročali v zadnji številki NT.) „Specialiteta“ sinškega ravnatelja je tiskanje stenskih okraskov iz bakra.

Št. Primož

Prav posebni kulturni užitek je SPD „Danica“ iz Št. Vida v Podjuni minulo soboto nudilo svoji publiki v kulturnem domu „Danica“ v Št. Primožu.

V gosteh so imeli znani družinski instrumentalni kvartet „Rauscher-Bürgle“ iz Münchna, ki je na razmeroma zahteven način zabavljaval goste z znanimi in priljubljenimi melodijami znanih skladateljev. Posebnost za naše poslušalce so bili tudi njihovi instrumenti: najrazličnejše flavte, gosli, čelo itd. za nas prav gotovo niso vsakdanji, njihova uporaba se pri nas le počasi uveljavlja.

Nastopali pa so tudi domači solisti: Daniela Kežar — sopran, Marija Kežar — alt, Stanko Polcer — bas; v duetu pa sta zapeli Danica in Marija Kežar. Spremljavo na klavirju so poskrbeli Hanzl Kežar, Stanko Polzer ter Marija Kežar. Kot že omenjeno, koncert ni bil vsakdanji, toda Slovenci prav gotovo ne bomo zgrešili našo pot, če bomo vsaj nekoliko stikali tudi po tej kulturni struji!

Podgorje

Svojo zlato mašo je na Veliko gospojnico v podgorjanski farni cerkvi obhajal dr. Janez Mikula. Slavljenca je pozdravil moški pevski zbor iz Loč, pri

peti maši pa so sodelovali podgorški pevci. Velika množica vernikov se je zbrala za to jubilejno božjo službo; med njimi tudi duhovniki rožeške dekanije. Prišli so tudi še drugi slavljenici, kot na primer Ciril Demšar, ki praznuje 50-letnico redovniškega življenja ali pa Lovrenc Petričič, ki je pred kratkim praznoval svoj god. Verjetno pa je bilo navzočih še nešteto drugih slavljencev. Pridigal je zlatomašnik sam. Govoril je o milosti duhovnika in s tem vernikom na novo zagotavljal, da je duhovnik edinole sad milosti in s tem sad molitve.

Zlatomašniku in vsem ostalim jubilarantom, ki so se minulo nedeljo srečali v Podgorjah, iskreno čestitamo!

Žitara vas

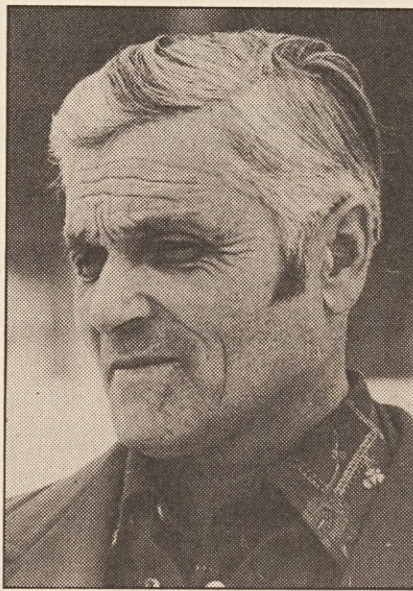
Dvojezično je predsednik SPD „Trta“, Mirko Ogris, minulo nedeljo pozdravil vse navzoče na „večeru slovenske pesmi in folklorne v ljudski šoli v Žitari vasi.“

Moški pevski zbor domačega društva „Trta“ je pod vodstvom Jožeta Starca zapel gostom štiri pesmi in sicer tri slovenske in eno nemško. Sledili so plesi otroške folklorne skupine domačega društva. Mešani pevski zbor „Zarja“ iz Železne Kaple je poslušalcem med drugimi zapel tudi italijansko in češko pesem. Vodja tega zbora je, kot se ve, Joško Wrulich.

Da se slovenska kultura čedalje bolj odpira mednarodni kulturi, dokazuje na primer dejstvo, da se učimo pesmi tu-

Loče

Svojo 60-letnico je v minulih dneh praznoval kmet, lastnik penziona, občinski odbornik, zadružnik in kulturni delavec Janez Mikl, sin zavedne Gašperjeve družine.

Osem let je zavestno opravljal svoje delo kot predsednik SPD „Jepa-Baško jezero“, ki je v njegovi dobi zacvetelo, leta 1981 pa je to mesto oddal Franciju Černutu.

Osmo leto se tudi že udeležuje kot občinski odbornik Enotne liste Bekštanj. Čuditi se je treba dejstvu, da zmore gospod Mikl uspešno izvrševati toliko nalog istočasno. Neutrudljivemu rojaku se zahvaljujemo za njegovo delovanje ter se pridružujemo dolgi vrsti gratulantov. Zadnje sredo so slavljenca obiskali tudi mag. F. Warasch, Franc Wedenig in Borut Sommeregger, ter mu čestitali v imenu Narodnega sveta in Kluba slovenskih občinskih odbornikov.

Kotmara vas — Projern

Sožitje obeh narodov na Koroškem. — Lep stavek, pogostokrat ga čujemo. Le, kako ga udejanjiti ali vsaj prispevati, da udejanji. Zelo važna pot je vsekakor kulturno sodelovanje, sooblikovanje, z eno besedo — sožitje.

Nekaj takih posrečenih poskusov je že bilo, tudi na južnem Koroškem, kjer živita oba naroda drug ob drugem in drug z drugim.

Že drugič pa so letos na Veliko gospojnico sooblikovali slovenski pevci praznik pevskega društva Singgemeinschaft Projern. Kje je sploh ta kraj Projern? Za Plešivcem, po nemško Tanzenbergom, leži blizu reke Gline v šentviški občini. Na povabilo Singgemeinschaft Projern so lani nastopili radiški pevci, letos pa mešani zbor SPD „Gorjanci“ iz Kotmare vasi pod vodstvom Stanka Wrulicha.

Sicer en zbor, ki je lani nastopil, letos prav zaradi sodelovanja slovenskega zbora ni več hotel sooblikovati sporeda. Toda občinstvo je z zadovoljstvom in navdušenjem sprejelo nastop kotmirskih pevcev, ki so zapeli dve slovenski in eno nemško. Med številnimi navzočimi je bil tudi prejšnji deželni glavar Hans Sima z ženo Lio.

Želeli in upali bi, da bi se tako sodelovanje, kulturno tekmovanje in spoznavanje nadaljevalo — v prid enakopravnosti in sožitju obeh narodov v skupni domovini Koroški.

Pudab

Velika množica se je v sredo, 11. avgusta zbrala, da bi pospremila sedemindesetletnega Franca Kimoveca k svojemu zadnjemu počitku. Zemlja, v katero so ga položili, mu ni več bila tuja, čeprav je svoja rojstna zibelka bila na drugem kraju Karavank. Od tam je njega, svojo požrtvovalno ženo in dve mladi hčerki odrgala kruta vojna. Sledilo je desetletje v begunskih taboriščih v Lienzu in v Špitalu.

Po dolgih težkih letih, ki so bila za Franca Kimoveca polna hudih preizkušenj, je pred 30-imi leti našel v Pudabu svoj drugi dom. Tukaj je s svojo vztrajnostjo in s trudom zgradil lastno hišo in tako svoji družini dal novo zavetje. Družinsko okolje, v katerem sta zaživel ljubezno do naroda in trdno versko prepričanje, je doprineslo k dobri vzgoji otrok. Ena od hčerk se je odločila za redovniški poklic. Postala je poznana

ČESTITAMO

Mariji Begusch iz Sveč pri Bistrici v Rožu iskreno čestitamo k 70-letnici.

Nacej Krištof iz Velike vasi pri Št. Jakobu v Rožu je praznoval svojo 60-letnico. Vse najboljšes!

Svojo 60-letnico je obhajala Milka Pinter iz Svetne vasi pri Bistrici v Rožu. Iskreno čestitamo!

Mihael Podršnik z Obirskega je izpolnil 77 let. Čestitamo in želimo še veliko uspeha na nadaljnji življenjski poti.

Rokej Bučovnik iz Goselne vasi pri Dobrli vasi je te dni praznoval svojo 50-letnico. Čestitamo!

Heleni Petrač s Šmarjete pri Pliberku čestitamo k 74-letnici. Vse najboljše!

Svojo 50-letnico praznuje Marija Hirm, pd. Šolarjeva mama iz Žvabeka pri Suhi. NT iskreno čestita!

Marija Filler, pd. Žnidarjeva Mici iz Zagorja pri Grabštanju je v teh dneh praznovala 80-letnico. Pridružimo se gratulantom!

Mariji Srienc, pd. Citrovnikovi mami z Gradič pri Suhi čestitamo k 76-letnici.

Mariji Starz iz Sinče vasi iskreno čestitamo k 85-letnici.

Septembra bo minulo 50 let, odkar je gospod Ludvik Jank prevzel faro na Radišah. 18. 8. 1982 pa je praznoval svojo 79-letnico. Slavljenca iskreno čestitamo!

Reziki in Jožku Boštjančiču iz Bilnovsa pri Bilčovsu se je pred kratkim rodil sinček. Iskrene čestitke!

Anton Koren, trgovec, čevljarji mojster in zelo aktivni član slovenskega planinskega društva, je praznoval 60-letnico. Čestitamo!

Marjana Krištof in Vinko Kušej, nastavljenec NSKS, sta si zadnje soboto obljubila večno zvestobo. Čestitamo!

in neutrudljiva delavka za mladino: sestra Antonia.

Številne sosesre s provincialko na čelu so se zbrale k pogrebnim obredom, ki jih je vodil domači župnik Franc Krištof. Pa tudi devet duhovnikov je pospremila krstno truplo Franca Kimoveca in so se mu tako še enkrat zahvalili za svojo dejavnost. Življenje Franca Kimoveca je stalo pod geslom: delo in molitev — domovina in Bog. Naj bi bilo to dediščina pokojnega.

Globasnica

SKD v Globasnici je 14. 8. 1982 vabilo na globaško poletno noč. Dvorana se je kar hitro napolnila. Domače goste in letoviščarje je pozdravil predsednik društva, Luka Hudl, ki je tudi otvoril ples. Dobro razpoloženim plesalcem in poslušalcem so zaigrali znani „Fantje treh dolin“. Na programu je bil tudi srečolov in gotovo je marsikaterega presenetil zadetek. Kar se je za enega prav splašalo, je za drugega bilo zgolj v zabavo. Kakorkoli že, gostje so še daleč čez polnoč plesali, jedli pili, in jaz vem kaj še vse.

Našli so ju brez planike . . .

Polni veselja so se v soboto, 7. avgusta, podali štirje fantje na Rožco-Petelina, trije bratrance, Rudi, Heinzl in Andrej ter sosedov Tonej. Prenočili so v koči in v nedeljo šli na vrh. Kljub svarilu sta se Andrej in Tonej podala po nevarni strmini, kjer ju je čakala nesreča. Ali se je v mokroti odtrgalo kamenje in ju zadelo ali jima je spodrsnilo in sta zdrsela v globino? Ko sta Rudi in Heinzl zastoj čakala, da se srečajo na grebenu Petelina, sta postala nemirna, hitele v dolino, grede obvestila orožnike in vpraševala, če se Andrej in Tonej morda nista po neuspelem podvigu vrnila domov. Tako so šli iskat, a nevihta in nočna tema je rešilce odvrnila od nadaljnje iskanja. Šele v ponedeljek je letalo (Hubschrauber) našel oba ponesrečenca — mrtva v globini, nedaleč čenca od koče. Letalo je oba odložilo pri občini, odkoder so ju prepeljali v mrtvašnico pri cerkvi sv. Jakoba.

Enourno zvonjenje je naznanjalo žalostno novico, da sta dva mlada fanta nenadno zaključila svoje življenje. Andrej Dickmann, rojen 5. 12. 1964, bi decembra izpolnil 18 let, Tonej Dobernik, Afernikov, rojen 6. 7. 1965, je pred enim mesecem izpolnil 17. leto. Neverjetno, a resnično: dve krsti, ena ob drugi, prihajali smo, kropili, molili, jokali, s težko prizadetimi družinami sočustvovali, a mrtvecev nismo mogli obuditi, le vera nam je bila v oporo: odložila sta minljivost-umrljivost, da si nadeneta neminljivost-neumrljivost. Kaj neki sta prijatelj, ki sta ostala živa, razmišljala, ko sta stala v molku pred krsto enega in drugega prijatelja?

V sredo, 11. avgusta, se je zbralo k pogrebu veliko žahnih gostov. Gospod kaplan Janez Tratar je prihitel iz Rebrce, iz počitniškega tedna otrok, z njim so somaševali gg. Hanzej Dersula, Peter Sticker, Ivan Olip, profesor verouka na Zvezni gimnaziji za Slovence v Celovcu, in Franc Vidic, vzgojitelj v Mohorjevem dijaškem domu v Ce-

lovcu. Po štirih letih ljudske šole v Št. Jakobu je Tonej obiskoval Zvezno gimnazijo v Celovcu, po petih letih je prekinil študij in se odločil, da postane vajenec pri gradbenem podjetju Palmisano & Co,

Andrej pa je stopil kot vajenec v delo pri elektro-podjetju Schlapper. Nedokončano sta zapustila vsak svoje delovno mesto in — odšla.

Fantje iz Srej in Reke so dvignili krsti in nesli ponesrečenca k zadnjemu počitku na domačem pokopališču. Pevci so zapeli v slovo in v slovo je fant recitiral pesemco Tomeja Dobernika z Reke.

Naj počivata v miru! Iskreno sožalje izrekamo težko prizadetima družinama.

Nesrečna planika!

V nedeljo, 8. avgusta, sta iz Srej šla fanta dva, oba 17 let stara, da bi rože trgala.

Hodila čez planino Rožico, skoz' en prepad in gor v skale na Gólico.

Do bele planike nista prišla katera je bliz' neba doma.

Proti večeru jih domov ni b'lo starejšev skrb, in več ljudi jih iskat je šlo al' kmalu je b'lo preveč temno.

V ponedeljek so našli fanta oba, mladega Andreja in Toneja, brez rož, na žalost oba mrtla.

Vama v slovo

Thomej Dobernik
z Reke

loviti, da med mlajšimi ni več tako dobrih koscev, kot so bili včasih. Zmagal je končno Ludvik Ogris iz Lipic z minuto prednosti pred svojim sinom Andrejem. Tako so tekmovalci in gledalci skupno doživeli lep nedeljski popoldan, kjer so ob košnji obujali spomine na stare kmečke čase.

Slovenji Plajberk

SPD „Vrtača“ v Slovenjem Plajberku je minulo soboto, dne 14. 8. 1982, priredila prijeten „večer z domačimi pevci“. Gostje in nastopajoči so se zbrali pri Sereinigu v Bodnu. Najbolj znamenito za ta koncert je, da so nastopali samo domačini. Poslušalce so zapeli cerkveni moški pevski zbor, kvintet SPD „Vrtača“, sestri Čertov ter Barbara in Andreja Laussegger. Povezovalne besede pa so bile zgolj šaljive. Da se letoviščarji le nekoliko zanimajo tudi za našo slovensko kulturo, dokaže predvsem dejstvo, da je med obiskovalci sobotne prireditve bila vsaj tretjina tujcev.

Dvorana pri Sereinigu je seveda bila polna, in da je vzdušje bilo prav posebno prijetno, pa pri teh pevcih, takšnih povezovalnih besedah in nenavsezadnje pri takšni publikli ni več treba še posebno zagotavljati.

PISMA BRALCEV

Velika napaka

Pred kratkim so se številni slovenski mladinci vrnili iz Taizeja. Kraj miru in kraj sreče, pravijo nekateri o Taizeju, kjer se leto za letom sreča mladina iz vsega seta. Iščejo menda pravo pot življenja. Meditacije in molk bi naj pripomogel k temu. Vznemirja me, da številni mladinci vidijo v tem načinu življenja tudi smisel življenja. Ko se vrnejo nazaj na „realni“ svet, pa se tedne, včasih tudi mesece ne znajdejo več. Plavajo v nekih iluzijah.

Nekateri mlajši slovenski duhovniki to taizejevsko modo z vso močjo podpirajo. Pokvarjena mladina se lahko „reši“ samo z molkom in meditacijam, to je njihovo mnenje. Tudi doma že

Vaščani proti kamionom

(Nadaljevanje z 2. strani)

in da je treba njihove skrbi jemati resno. Boroveljski podžupan Rantsch pa je dejal v razgovoru z Našim tednikom: „Občina brezpogojno podpira ljudsko iniciativo. Mi, občina, gremo celo dalje kot iniciativa — mi zahtevamo popolno prepoved za težke kamione, prikolice in polpriklopnike. Namesto tega naj preusmerjajo tovornjake na Št. Ilj, takoj pa naj začnejo graditi karavanški predor. Poleg tega pa so še železnice, ki bi tudi lahko prevažale te tovore. Občina je zavrnila predlog, naj bi kamioni vozili od 16. ure popoldan, pa do 8. ure jutraj. (Več bomo poročali v naslednji številki!)

Škofiče

SPD „Edinost“ v Škofičah vabi na **KULTURNI VEČER**

Kraj: pri Bürgerju v Škofičah
Čas: v soboto, 21. 8. 1982, ob 20.30
Nastopajo: MPZ-Škofiče in tamburaši iz Hodiš

poskušajo posnemati tajzejevske maše, tajzejevsko življenje. Nalogo duhovnikov pa vidim v tem, da usposablja ljudi preko vere za realno življenje. Da jim prikazujejo neka nebesa na zemlji, je zame varanje sočloveka. Pripravljajo naj mladino rajši na težave in probleme vsakdanjega življenja. Predvsem slovenski duhovniki pa bi morali slovensko mladino pripravljati na še dodatni problem — diskriminacijo slovenskega naroda. Številni starejši duhovniki, ki so bili in so deloma še vedno nositelji slovenskega narodnostnega življenja, so jim lahko v zgled. Uspešno so delovali in sigurno tudi v smislu vere.

Če bo slovenska mladina predolgo molčala in meditirala, bo nazadnje od samega molka še pozabila na slovenski jezik. Tisti, ki delajo to napako, se naj čutijo prizadetega.

rajč (naslov uredništvu znan)

GOST V NAŠEM TEDNIKU

Janez Pernet

Bistriški pesnik, fotograf ter predavatelj

Janez Pernet živi na Bistrici pod Peco. Tam med drugim piše pesmi. Zbral jih je v zvezku »Spomini«. Ta zvezek obsega skupno sto strani in prav tako 100 pesmi. Sicer pesnik nima nobene šolske jezikovne izobrazbe, toda kljub temu je že kot majhen pastir pričel s pisanjem. Tako je prišlo vsako leto nekaj spominov zraven in danes pesnik s ponosom kaže svojim gostom svojo obširno zbirko.

Doslej je objavil v slovenjgraških »Odsevanjih« ter v »Mladju«. Poleg tega se je že nekajkrat predstavil na literarnih branjih. Naš tednik je obiskal umetnika na domu.

Naš tednik: Gospod Pernet. Kdaj ste začeli s pisanjem in kaj je Vas spodbudilo k temu?

J. Pernet: Pravzaprav sem že kot majhen pastir doma na paši začel s pisanjem. Bilo mi je dolgčas in sem si vzel na pašo papir in pero ter pisal preproste pesmice.

Naš tednik: V šoli pravzaprav niste imeli nobene jezikovne izobrazbe. Tem bolj začudljivo je, da ste sami začeli s pisa-

slovensko. Danes si nihče več ne more predstavljati, da bi imela kakšna požarna bramba na Koroškem slovenski komando — kot je to bilo nekoč pri šmihelski požarni brambi. Vsako leto sem pa pomagal sestaviti domačemu društvu kakšen časopis, bodisi pustnega ali drugega.

Naš tednik: V Vašem prostem času menda veliko fotografirate. Tako ste menda napravili celo dia-predavanje o potovanju v Moskvo?

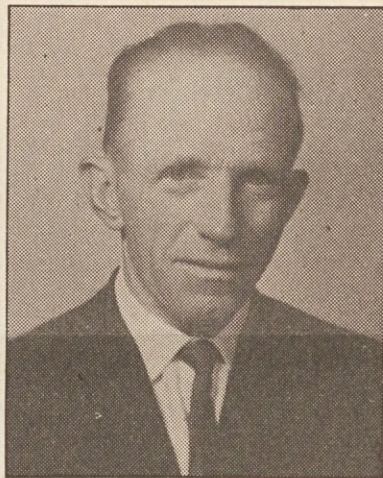
J. Pernet: Da, ko sem lani potoval s svojim prijateljem Mirkom Kumrom-Črčejem po Rusiji, sem tam napravil mnogo slik. Črčej je spisal tekst za predavanje in jaz sem kazal slike. Sploh pa zelo rad slikam. Imam že celo vrsto slik o svojih potovanjih in drugih prilik slikanja. Slike pa sam razvijam.

Naš tednik: Imate še danes čas za pisanje, ko ste tako zaposleni?

J. Pernet: Poleti sploh nimam časa, da bi se kdaj usedel za mizo in napisal kako pesmico. Preveč dela imam na polju in okrog hiše. Pozimi, ko me bo delo pustilo zopet pri miru, se bom usedel v dobro zakurjeno sobo za pult in bom dalje pisal svoje spomine. Upam, da bom imel tudi kaj časa za pogovore, ki sem jih imel pred leti z nekaterimi domačini in, ki sem jih snel na trak. Tako bom zopet zajel do danes javnosti še nepoznane ljudske običaje in navade. Da mi bo to uspelo, se bom v prihodnje še bolj posvetil pisanju.

Naš tednik: Najlepša hvala za pogovor. Želimo Vam še veliko veselja ob ustvarjanju ter zbiranju domačega ljudskega gradiva.

Silvo Kumer

njem. Ali ste se sami izobraževali in šolali?

J. Pernet: V šoli smo se sicer nekaj časa učili slovenščine, toda ob začetku me sploh ni zanimala. Šele ko sem nekega dne moral deklamirati pred razredom neko Meškovo pesem, sem dobil pravo zanimanje za literaturo. Takoj sem začel brati slovenske knjige ter pisati pesmi.

Naš tednik: Ali ste včasih sodelovali tudi pri kakšnih slovenskih kulturnih društvih?

J. Pernet: Ko sem bil star šele 17 let, sem igral neko manjšo vlogo pri „Miklovi Zali“. Najbolj navdušeno sem pa sodeloval pri požarni brambi v Šmihelu. Tedaj je bilo tudi tukaj še vse

Strokovna šola za ženske poklice zavoda šolskih sester Št. Peter 25, 9184 Št. Jakob v Rožu, Tel. št.: 0 42 53 / 343

OBJAVA

Na strokovni šoli za ženske poklice v Št. Petru pri Št. Jakobu v Rožu bodo dodatni jesenski sprejemni izpiti za 1. razred strokovne šole za vse tiste, ki se doslej za vstop še niso mogle odločiti,

dne 13. septembra 1982, ob 9.30 uri.

S seboj prinesite zaključno spričevalo in pisalne potrebščine. Možen je tudi še vpis v enoletno gospodinjstvo šolo.

Vodstvo šole

CELOVŠKI SEJEM

z velikim blagovnim sejmom in zabaviščem,
od petka, 13., do nedelje, 22. avgusta 1982

S SKRAJŠANIM STROKOVNIM LESNIM SEJMOM

SEJMIŠČE CELOVEC

1500 RAZSTAVLJALCEV IZ 30 DRŽAV

Iz ponudbe: gradbeni stroji in gradivo, pohištvo, tekstilije, preproge, električne priprave, kmetijski stroji in priprave, vse za gospodinjstvo, hišo in vrt.

Marjan Čertov, študent prava ter navdušen alpinist, v pogovoru z Našim tednikom:

»Ob vsakem koraku tvegaš svoje življenje«

Gore terjajo žrtve. Ravno zadnji teden sta dva mlada fanta, Anton Dobernigg in Andrej Dickmann našla na Petelinu smrt. Marsikdo se bo vprašal, kaj jih je vleklo v tako nevarne stene? Zakaj tisoči in tisoči riskirajo življenje, samo da dospejo na vrh neke gore? Saj dan za dnevom beremo v časopisih, koliko se jih ponesreči pri plezanju. Kje so vzroki teh številnih nesreč? Naš tednik se je pogovarjal o planinstvu in alpinizmu s slovenskim rojakom, Marjanom Čertovom, Marjan je alpinist, ki je med drugim že plezal v Dolomitih, parkrat bil na »Mont Blancu«, na vsak način pa hoče še »premagati« osem-tisočaka. Doma je v Slovenjem Plajberku, trenutno pa študira pravo v Innsbrucku.

Marjan Čertov je član Slovenskega planinskega društva Celovec, ki je edino planinsko društvo koro-

ških Slovencev. Marjan deluje v sekciji alpinistov. Naloga planinskega društva je usposabljanje

članov za hojo v gore in jih opozarjati na nevarnosti gora. Poleg tega skuša planinsko društvo ohranjati domača slovenska imena gor. Na Bleščeči, kjer ima planinsko društvo svojo postojanko, so po iniciativi slovenskih planincev vsi napisi in kažipotji dvojezični. Planinsko društvo pa hoče tudi v Železni Kapli postaviti kočjo, ker je to območje, glede planinstva zelo zanemarjeno.

Kot že rečeno, deluje Marjan v sekciji alpinistov. Že leta se ukvarja s tem športom, ki ima po mnenju Marjana, dobro bodočnost. Medtem ko planinci hodijo samo po pripravljenih poteh, se alpinisti »spustijo« v divje stene. Individualno iščejo poti v stenah, hodijo torej veliko bolj »ekstremno« kot planinci.

Na vprašanje, zakaj riskira življenje in pleza včasih po navpičnih stenah, je nam odgovoril: »Začel sem kot planinc. Človek pa hoče vedno več. Začel sem hoditi vedno bolj ekstremno. Moram pa reči, da sem najlepše in istočasno tudi najbolj dramatične trenutke doživel ravno v stenah. Plezanje me zadovoljuje; popolnoma koncentriran visiš v steni. Veš, da vsak napačni korak lahko pomeni smrt, nazadnje pa le dospeš do cilja. Premagal si pravzaprav samega sebe. Moram pa reči, da jaz ne tvegam preveč. Na vsak način ne podcenjujem nevarnosti gora, ker to je smrtna napaka alpinistov.«

Nevarnosti pri plezanju so seveda številne. Razlikovati je treba med objektivnimi in subjektivnimi. Objektivne nevarnosti so vreme, plazovi, neurje ipd., torej nevarnosti narave. Veliko bolj nevarne so subjektivne nevarnosti. Na vsak način alpinist ne sme podcenjevati stene ali precenjevati samega sebe in svojih zmožnosti. Tudi oprema igra važno vlogo. Na vsak način pa se je treba na turo pripraviti fizično in psihično. Alpinisti morajo dan za dnevom trenirati. Marjan teče vsak dan okoli osem kilometrov, nato pa še trenira v plezalskem vrtcu. Če je alpinist dobro pripravljen na turo, se mu ni treba bati subjektivnih nevarnosti.

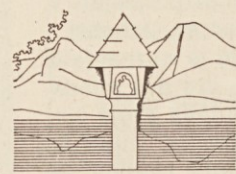
Nagovorili smo ga tudi na grozno nesrečo Antona Dobernigga in Andreja Dickmanna. »Na žalost sta fanta ravnala zelo nepremišljeno. Vreme je bilo slabo in tudi opremljena nista bila zadostna. Podcenjevala sta tudi nevarnosti Petelina. Bila sta že blizu vrha in če je plezalec v takšni višini in je stena skorajda navpična, se spremeni tudi psiha plezalca. Če pa nekdo ne pozna tega občutka, nenadoma reagira panično in dela napake. Grozne nesreče si ne morem drugače razlagati.«

Navdušeni plezalec Marjan Čertov je v svojem življenju preplezal že mnogo gora. Zaslul ga je tudi plaz, iz katerega se je z lastnimi močmi rešil. Ve, da so gore nevarne, prav tako pa so zanj kraj najlepših doživljajev. Zaključil je pogovor takole: »Vsak planinc in alpinist se mora dobro pripraviti na vsako turo. Na vsak način mora poznati nevarnosti, ki ga čakajo v gorah. Nepripravljen plezalec se mora zavedati, da ob vsakem koraku tvega svoje življenje!«

Darovi za fiskovni sklad

Johan Miklau, Dobrla vas 20.—; Justina Kušej, Blato 20.—; N. N., Blato 100.—; N. N., Goselna vas 20.—; N. N., Goselna vas 20.—; Rok Bučovnik, Goselna vas 20.—; Brigita Kristof, Moščenica 50.—; preč. g. Leopold Kassi 100.—; Rupert Gasser, Bilčovs 20.—; Franc Safran, Bilčovs 20.—; Janez Safran, Bilčovs 100.—; Ani Miškulnik, Branča vas 20.—; N. N., Branča vas 20.—; Marija Mischkulnik, Branča vas 20.—; Espresso Koren, Bilčovs 20.—; Miha Zablatnik, Bilčovs 20.—; Karl Meierhofer, Muškava 20.—; Marija Filipič, Velinja vas 20.—; Johan Seher, Velinja vas 20.—; Anton Krušič, Velinja vas 20.—; Terezija Eberhardt, Großedling 20.—; Johan Kropfisch, Velinja vas 20.—; Franc Valentinič, Borovlje 20.—; Albert Boštjančič, Branča vas 20.—; N. N., Podgorje 20.—; Franc Knez, Št. Jakob 20.—; Kristijan Koller, Št. Peter 60.—; N. N., Št. Peter 20.—

NAŠ
TEDNIK

KULTURNO
POLITIČNO
GLASILO

...pred

20
let

Goriče v Zilski dolini so dale slovenskemu ljudstvu velikega narodopisca, jezikoslovca, narodnega buditelja in ljudskega pisatelja. Bil je to MATIJA MAJAR — s psevdonimom „ZIL-

sorja Antona Janežiča, ki je začel izdajati prvi slovenski list na Koroškem „Slovensko Bčelo“. Poznan je kot pisatelj književne slovenske vzajemnosti. Pod vplivom „ilirskega“ pesnika Stanka Vraza se je zanimal predvsem za narodno blago in za domače običaje. Potoval je mnogo po Koroškem in drugih slovenskih pokrajinah, kjer je nabiral narodne pesmi in jih nekaj tudi izdal v posebni zbirki „Pesmarici cerkveni“. Mnogo je tudi dopisoval v raznih slovenskih listih, s katerimi je bil v ozkih stikih. Tako je bil Matija

Matija Majar-Zilski

SKI“. Umril je pred sedemdesetimi leti (31. julija 1892) v daljni Pragi, deloval je kot duhovnik v raznih krajih slovenske in nemške Koroške.

Matija Majar-Zilski je spadal v najožji krog sodelavcev profe-

Majar prvi, ki je popisal običaje koroških Slovencev in jih vzporedil z običaji drugih slovanskih narodov, s čimer je jasno dokazal, da tudi koroški Slovenci tvorijo del slovanske družine.

(NT, 16. 8. 1962)

Pavle Zidar:

TEKOČI RAČUN

Skoro pred tridesetimi leti je imela Zorica prvič in zadnjič splav, kakor slikovito z besedo ponazorimo nasilni konec oziroma smrt živega materničnega plodu.

Te vrste splavitev še malo ne spominja na čas, ko iz ladjedelniškega doka zdrsnje v stekleno maso morja prekooceanka, ali ko iz Cap Canaverala raketa ponese v čudnem šumu proti nebu vesoljsko plovilo.

Splavitev človeka je čisto drugačna. Toda o tem kasneje.

Zorica, kakor smo že zapisali, je doživela splav skoraj pred tridesetimi leti, takrat jih je imela tam okoli šestnajst, in jo je, bolj ko potreba, nesla radovednost v to, kar se ji je zdelo naravno, prijetno, užitka vredno. V

teh letih je pač rada gledala filme, brala pornofotoromane in predsodki, biti gol, razvlečen na postelji kakor dva kosa testa z nadevom, so ji shlapeli kakor v vetru vlažnost ozračja.

Vse teže je zaspala po razburljivem filmu, kjer so gomazele napol ali v célem slečene lepote pred nasilnimi moškimi. Tam ni nobena jokala, prej ali slej je vsaka zaprla oči in se gugaljala v ritmu kakor dojenček v zibki. Sledili so še zdihljaji, nasmehi, poljubi in potem oblačenje v dragoceno perilo.

Zorica se je zdelo takole lepljenje človeka s človekom nekaj vznemirljivega. Mamine občasne pripomnje, da zijaj pogrošne filme, v katerem vidi samo mesó in ne sliši nobene pamet-

ne besede, je gladko preslišala, če pa je že morala nanje odgovoriti, je ponavadi zasikala nazaj, da se mama pač sedaj lahko zgraža, ko je vse to posnela do zadnje kaplje maščobice.

Znenada pa — kaj bi to opisovali, kako se je to zgodilo in kje — je Zorica zanosila. Trebuh, kjer je bila v njem že majčkena maternica, ob mesecu ni več odgovoril mladi deklici,

ko je pričakovala, s čiščo in, še prej, s krči. Štirinajst dni je nekako zdržala v molku, da se ni h komu zatekla, kaj jo mori, potem pa je bila kot prva deležna njenega zaupanja Suzana, prijateljica in sošolka, dva dni za tem pa še mama.

Bila je šele v drugem letniku vzgojiteljske šole.

Mamo bi skoraj kap. Prijela se je za glavo, rekoč: Pa kako si mogla!

Tako sem mogla kakor ti, je odgovorila hči flegmatično.

Mama je lovila misli, oblikovala besede z ustnicami, ziniti pa ni mogla nič.

Prosila je hčer, da jo pusti nekaj časa na miru. In ta mir je bil dolg kar tri dni. Mama je medtem nekam šla.

Opozorilo in namig

Letos je postal eden najboljših in najuspešnejših jugoslovenskih pisateljev petdeset let star: Pavle Zidar, ki objavlja knjige od leta 1955 naprej. Pred kratkim je izšla njegova petdeseta, in sicer „Solveigina pesem“ (Cankarjeva založba, Ljubljana).

Njegova za koroške Slovence najbolj zanimiva knjiga je gotovo roman „Karantanija“, ki je izšel leta 1966 pri Mladinski knjigi v Ljubljani in danes ni več v prodaji.

Med Zidarjevimi petdesetimi knjigami je vrsta mojstrov. V najboljše med najboljšimi pa gotovo sodijo romani: „Sveti Pavel“ (Založba Obzorja, Maribor, 1965; ponatis, Partizanska knjiga, Ljubljana, 1973), „Jezus iz pekla“ (Cankarjeva založba, Ljubljana, 1977), „Pandorine sence“ (Mladinska knjiga, Ljubljana, 1979) in „Razoroženi prerok“ (Državna založba, Ljubljana, 1981).

Objava črtice „Tekoči račun“ v Našem tedniku ne more zajeti ogromnega opusa Pavleta Zidarja. Objava je le opozorilo in namig na človeka, ki ga je treba srečavati — vsaj v njegovih knjigah.

Janko Ferik

Koroška delniška družba za elektriko (KELAG) tudi letos razstavlja in informira obiskovalce celovškega lesnega sejma o najnovejšem razvoju v električni stroki. „Električni tok in prosti čas“ — „Električni tok namesto nafte“, to sta gesli letošnje razstave KELAG. Marsikdo bi mislil, da hoče KELAG na sejmu konkurirati celovški delavski zbornici, saj razstavlja diskoteko z najnovejšimi tehničnimi efekti. Razstava pa se tudi ukvarja s problemom, kako z nizkimi stroški zagrejemo vodo. Strokovnjaki informirajo tudi obiskovalce, kako kuriti bolj poceni z oljem kot z električnim tokom. Na posebnem kolesu pa lahko obiskovalec sam producira električni tok. Tako lahko vsak spozna, koliko energije je potrebno za proizvodnjo električnega toka.

„Baugrund 1800 m² Ferien-dorf-Koprein Sonnseite Lusa, Eisenkappel, S 100.— per m² zu verkaufen. Zuschriften unter „183“ an Werbung Smole Klagenfurt, Kardinalplatz.“

Darujte za tiskovni sklad!

RADIO CELOVEC
SLOVENSKE ODDAJE

Nedelja, 22. avgusta:

07.05—07.35 Duhovna misel — Naj pesmica naša darilo vam bo.

Ponedeljek, 23. avgusta:

14.10—15.00 Koroški obzornik — Koroški zbori.

Torek, 24. avgusta:

09.30—10.00 Za našo vas.

14.10—15.00 Koroški obzornik — Minute z... — Rdeče, rumeno, zeleno.

Sreda, 25. avgusta:

14.10—15.00 Koroški obzornik — Čas za popevko — Naša beseda.
21.00—22.00 Koroški vižarji.

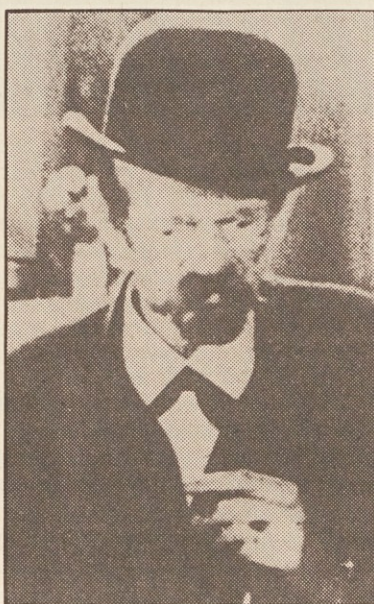
Četrtek, 26. avgusta:

14.10—15.00 Koroški obzornik — Družinski magacin.

1 AVSTRIJA

PETEK, 20. avgusta: 9.00 Poročila — 9.05 Am, dam, des — 9.30 Latinščina — 9.45 Angleščina — 10.30 Pozno dekle — 11.55 Miška — 12.10 Ljudsko gledališče, kaj je to? — 15.00 Edgar iz Tamaraka — 15.50 Popej — 16.15 Srečanje s tretjim tisočletjem — 17.00 Am, dam, des — 17.25 Wombli — 17.30 Matt in Jenny — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Pan-optikum — 18.30 Mi — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Derrick — 21.20 Operetna pijača — 22.10 Šport — 22.20 Nočni studij — 23.25 Poročila.

SOBOTA, 21. avgusta: 9.00 Poročila — 9.05 Angleščina — 9.35 Latinščina — 10.35 Koncert — 11.25 Arheologija sv. pisma — 11.55 Nočni studij — 13.00 Poročila — 15.20 Nepokvarjena ljubica — 17.00 Gradbišče — 17.30 Fliper — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Dva krat sedem

Pred sto leti se je rodil Karl Valentin, znani bavarski komik in filmski igralec. V „Videoteki“ boste videli film „Birmanec“. Glavno vlogo igra ljudski komediant Karl Valentin. Igra pijanega gostilničarja. Lačno birmanco igra Liesl Karlstadt. Film je iz leta 1934. (V torek, 24. 8., ob 21. uri v avstrijski televiziji FS 1)

— 18.25 Isaak Albeniz — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki — 19.50 Šport — 20.15 Čarovniki so med nami — 21.50 Šport — 22.10 Klimbim — 22.55 Jazz — 23.40 Poročila.

NEDELJA, 22. avgusta: 11.00 Ura tiska — 15.05 Morski ropar — 16.45 Listamo v slikanici — 17.05 Kako zastrašimo leva — 17.15 Nils Holgerson — 17.40 Helmi — 17.45 Klub seniorjev — 18.30 Mi — 19.00 Avstrija v sliki — 19.25 Kristjan v času — 19.30 Čas v sliki — 19.50 Šport — 20.15 Zemljepis novega sveta — 21.45 Oskar Werner — 22.25 Šport — 22.40 Poročila.

PONEDELJEK, 23. avgusta: 9.00 Poročila — 9.05 Am, dam, des — 9.30 Pogled v lonček — 10.00 Latinščina — 10.30 Dan, ko je zemlja mirovala — 11.55 Pestra klasika — 12.00 Gospodarica iz Vallasa — 13.00 Poročila — 15.00 Edgar iz Tamaraka — 15.50 Veselje nad srečo — 16.00 Gibati se — 16.30 Ljudska avstrijska glasba — 17.00 Am, dam, des — 17.30 Nekoč je bil človek — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Pustolovščine v divjini — 18.30 Mi — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Šport ob ponedeljkih — 21.00 Kje sem? — 21.05 Kaz in ostali — 21.50 Šport — 22.20 Poročila.

TOREK, 24. avgusta: 9.00 Poročila — 9.05 Am, dam, des — 9.30 Latinščina — 9.45 Angleščina — 10.00 Latinščina — 10.30 Surovina — 12.10 Oče in sin — 12.15 Klub seniorjev — 13.00 Poročila — 15.00 Poletne pustolovščine — 16.20 Veselje nad srečo — 16.30 Potovanje po Avstriji — 17.00 Am, dam, des — 17.25 Tudi hec mora biti — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Nečak iz Amerike — 18.30 Mi — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki —

TV

20.15 Computopija — 21.00 Karl Valentin — 21.25 Monarh — 22.45 Poročila.

SREDA, 25. avgusta: 9.00 Poročila — 9.05 Tudi hec mora biti — 9.35 Latinščina — 9.50 Angleščina — 10.05 Latinščina — 10.35 Morski ropar — 12.15 Computopija — 13.00 Poročila — 15.00 Dežela se zbuja — 15.40 Črni škornj — 17.00 Leterna želja — 17.30 Pinokijo — 18.00 Policijski inšpektor 1 — 18.30 Mi — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Dva topla brata — 21.45 To je duša — 22.35 Poročila.

ČETRTEK, 26. avgusta: 9.00 Poročila — 9.05 Am, dam, des — 9.30 Zemlja in ljudje — 10.00 Angleščina — 10.30 Dva topla brata — 11.55 Pestra klasika — 12.05 Gospodarica iz Vallasa — 13.00 Poročila — 15.00 Zemlja se zbuja — 15.45 Dežela in gore — 16.30 Srečanje z živalmi in človekom — 17.00 Am, dam, des — 17.30 Prijatelji — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Prosim k mizi — 18.30 Mi — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Otroci — 21.50 Makedonija — 22.30 Šport — 23.20 Poročila.

2 AVSTRIJA

PETEK, 20. avgusta: 18.00 Kompas — 18.30 Brez nagobčnika — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Raziskavanje vesoljstva danes — 21.00 Politika ob petkih — 22.20 Kralj na otoku Havaj — 0.05 Poročila.

SOBOTA, 21. avgusta: 17.45 Dunajski značaj — 18.00 Dva krat sedem — 19.00 Trailer — 19.30 Čas v sliki — 19.50 Šport — 20.15 Amfitrion — 21.55 Vprašanja kristjana — 22.00 Ljudje iz zahoda — 0.05 Poročila.

NEDELJA, 22. avgusta: 16.00 Športni popoldan — 17.00 Iz domovine — 17.45 Raziskave vesoljstva — 18.30 Okay — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Kraj dejanja — 21.50 Kar se tiče filma — 22.35 Soap — 23.00 Poročila.

PONEDELJEK, 23. avgusta: 18.00 Znanje danes — 18.30 Afla 1 — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Deske, ki pomenijo svet — 21.05 Šiling — 21.50 Deset pred deseto — 22.20 Ne ljubi tujca — 23.55 Poročila.

TOREK, 24. avgusta: 18.00 Orientacija — 18.30 Alfa 1 — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Kaj sem? — 21.03 Dallas — 21.50 Deset pred deseto — 22.20 Klub 2.

SREDA, 25. avgusta: 18.00 Zemlja in ljudje — 18.30 Alfa 1 — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Kavarna Central — 21.05 Koroško poletje — 21.50 Deset pred deseto — 22.20 La Ferdinandina — 23.40 Poročila.

ČETRTEK, 26. avgusta: 16.00 Evropsko mladinsko prvenstvo v plavanju — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Tirolska pihala — 21.50 Deset pred deseto — 22.20 Klub 2.

1 LJUBLJANA

PETEK, 20. avgusta: 18.00 Poročila — 18.05 Slovenski pihalni orkestri — 18.30 Obzornik — 18.45 Pot v prihodnost — 19.15 Risanka — 19.24 TV in radio noč — 19.26 Zrno do zrna — 19.30 TVD — 19.55 Vreme — 20.00 Fantje s Hill Streeta — 20.55 Ne prezrite — 21.10 Španske operne zvezde — 22.10 Spremljajmo — sodelujmo — 22.20 Nočni kino: Smrt v vrtu — 0.00 Poročila.

SOBOTA, 21. avgusta: 15.45 Poročila — 15.50 Jakec in fizolček — 16.40 Nogomet: Svoboda: Velež — 18.30 Muppet show — 19.00 Naš kraj — 19.15 Zlata ptica — 19.20

Risanka — 19.26 Zrno do zrna — 19.30 TVD — 19.55 Vreme — 20.00 Mož, ki je umrl dvakrat — 21.30 Zrcalo tedna — 21.45 Človekova glasba — 22.40 Poročila.

NEDELJA, 22. avgusta: 9.35 Poročila — 9.40 Živ žav — 10.30 Osma ofenziva — 11.25 TV kažipot — 11.45 Čez tri gore — 12.15 Kmetijska oddaja — 13.15 Poročila — 16.10 Čisto navadne sanje — 16.40 Nastanek in razvoj vojnega letalstva — 17.10 Športna poročila — 17.25 Zbogom, gospod Chips — 19.23 TV in radio noč — 19.30 TVD — 19.55 Vreme — 20.00 Ilinden — 21.20 Propagandna oddaja — 21.25 Človek brez meja — 21.55 Športni pregled.

PONEDELJEK, 23. avgusta: 17.25 Poročila — 17.30 Dediščina za prihodnost — 18.30 Obzornik — 18.45 Hit meseca — 19.24 TV in radio noč — 19.30 TVD — 19.55 Vreme — 20.00 Operni enodejanki z ljubljanskih poletnih kulturnih prireditvev v Križenkah — 21.30 V znamenju.

TOREK, 24. avgusta: 17.35 Poročila — 17.40 Mali pingvin — 17.55 Jugoslovanski narodi v pesmi in plesu — 18.30 Obzornik — 18.45 Čas, ki živi — 19.24 TV in radio noč — 19.30 TVD — 19.55 Vreme — 20.00 Odprto za ustvarjalnost — 20.35 Jean Christophe — 21.30 V znamenju.

SREDA, 25. avgusta: 18.00 Poročila — 18.05 Gusarji kapitana Gancha — 18.30 Obzornik — 18.45 Amaterski studio — 19.24 TV in radio noč — 19.30 TVD — 19.55 Vreme — 20.00 Reportaža o mestu Jajce — 20.05 Igre brez meja — 21.30 Jazz na ekranu — 21.55 V znamenju.

ČETRTEK, 26. avgusta: 17.40 Poročila — 17.45 Zbis: Kralj Matjaž in Alenčica — 18.00 Mladi glasbeniki tekmujejo — 18.30 Obzornik — 18.45 Po sledih napredka — 19.24 TV in radio noč — 19.30 TVD — 19.55 Vreme — 20.00 Test pilota Pir-Sa — 21.35 Miniature

2 LJUBLJANA

PETEK, 20. avgusta: 17.40 TVD v madžarščini — 18.00 TVD — 18.15 Mali svet — 18.45 Glasba, čas, ljudje — 19.30 TVD — 20.00 Koncert na glasbenih večerih v Donatu — 20.50 Poročila — 20.55 Vidiki — 21.45 Nočni kino: Cigani letijo v nebo.

SOBOTA, 21. avgusta: 17.10 Otroška predstava na festivalu otroka Šibenik '82 — 18.10 Valter brani Sarajevo — 19.05 Narodna glasba — 19.30 TVD — 20.00 Vrnitev k Mediteranu — 20.30 Poezija — 21.05 Poročila — 21.10 Človek in čas — 21.40 Športna sobota — 22.00 Svet okoli nas.

NEDELJA, 22. avgusta: 17.00 Glasbeno popoldne — 19.00 Velike razstave — 19.30 TVD — 20.00 Zabava vas pianist Vince Weber — 20.50 Iz sporeda TV Skopje — 21.20 Poročila — 21.25 Fontamara.

PONEDELJEK, 23. avgusta: 17.40 TVD v madžarščini — 18.00 TVD — 18.15 Lutkarski pogovori — 18.30 Ljudske pripovedke — 18.45 Premor — 18.50 Športni grafikon — 19.30 TVD — 20.00 Znanost in mi — 21.00 Poročila — 21.10 Srečanja v studiu.

TOREK, 24. avgusta: 17.40 TVD v madžarščini — 18.00 TVD — 18.15 Otroška oddaja — 18.45 Prijatelji glasbe — 19.30 TVD — 20.00 Makedonska ljudska glasbila — 20.30 Spomeniki revolucije — 21.20 Poročila — 21.25 Koncert na ohridskem poletju '82.

SREDA, 25. avgusta: 17.40 TVD v madžarščini — 18.00 TVD — 18.15 Padla z neba — 18.45 Zabava vas ansambel Vujičić — 19.30 TVD — 20.00 Strel — 20.55 Poročila —

ČETRTEK, 26. avgusta: 17.40 TVD v madžarščini — 18.00 TVD — 18.15 Jole, jole — 18.45 Humor Vojvodine — 19.30 TVD — 20.00 Filmski večer: Male lisice.

mama št. 2, ki bi se plazila po sobah s cunjo za prah.

Ne! Tega pa nikoli!

Pa je rekla tipu takrat, glej, da boš previden; no, in on je bil kot vsak tip: Hitel je, hitel kot zajec, in že je bilo prepozno.

Joj, in da se to tako hitro prime!

Mogoče mu je ušlo komaj za rosnj sijaj.

Zdaj pa trebuh!

Seveda ga še nima, je še vse lepo navpično, obsekana je ko tram.

(Šla se je pogledat v kopalnico.)

Svojih stvari nima že tretji teden. Pravzaprav... še nekaj dni in se bo začel četrti.

Ali naj pove tipu?

Zakaj pa ne? Naj ve! Kako on zna, kako... on... vse... ve... in kako naj se ona nič ne boji...

Tipa je potem res srečala, ko je prišel iz Ljubljane domov, in mu je zvečer, ko se je spet prisolnil obnjo, in rinil s tistim tik pod njen trebuh, povedala, da je noseča.

(Dalje prihodnjic)

sevé, lepo oblečena, in nato — čez tri dni — je poklicala hčer k sebi, rekoč ji, da bo morala splaviti.

Zorica je zakričala, da nikoli in za noben denar.

Kajpak: ni imela rada tega, kar je bilo že v nji, nekakšen mali, beli proteus z ročicami in nožicami ter repkom, ampak jo je bilo predvsem in v glavnem nepopisno sram, sleči se pred zdravnikom ginekologom in se mu prepustiti na milost in nemilost.

Splav si je predstavljala kot nekakšno razčrtverjenje.

Majčkeno si ji je seveda tudi že sanjalo, da gre ginekolog z nečim vanjo in potem tisto spravi ven — tisti beli proteus.

Mama, ki jo je v teh mukah spregledala, ji je rekla, prav, pa nič; tvoja stvar je tvoja stvar.

Zorica je odšla iz mamine in očkove spalnice precej poklapana. Zdelo se ji je, da visi iz sebe ven kakor kengerjček iz malhe.

Moramo pa pribiti že na začetku, da ni niti za tren pomislila, da bi se s tipom poročila, postala njegovagospodinja ali kaj, oziroma nekakšna

Ob robu povedano

Veseli smo, če lahko objavimo pisma bralcev, ki ne morajo nujno soglašati z mnenjem uredništva. Ker pa smo dali gospodu vlad. svet. ter šolskemu nadzorniku Rudiju Vouku in g. Vincencu Gotthardtu možnost, da v Našem tedniku javno razpravljata o nekaterih vprašanih slovenskega pravopisa, je vlad. svet. Rudi Vouk v nemškem pismu, naslovljenem na uredništvo NT, odpovedal naš list. Pismo objavljamo dobesedno.

Reg.Rat Rudolf Vouk

Eberndorf, am 31.7.1982

Perkonigstraße 7
9141 EberndorfBetr.: Abbestellung Ihres Wochenblattes
"Naš tednik"

D O Š L O
1982-08-02
Stev. 199

An den

"Naš tednik"

Viktringer Ring 26

9020 Klagenuft

Sehr geehrte Damen und Herren!

Ich beehre mich, Ihnen mitzuteilen, daß ich mich veranlaßt sehe, Ihr Wochenblatt "Naš tednik" mit heutiger Wirkung abzubestellen, da ich es nicht einsehe, daß ich mich durch Ihr Wochenblatt - auch nicht in Form eines Leserbriefes - in unsachlichster und diffamierendster Weise beleidigen lassen soll.

Damit ich ja keinen "neuestslowenischen" Fehler mache, da für Ihre Redaktion anscheinend bisher geltende Regeln voll außer Kraft getreten sind und Sie sogar "šmohorja" ohne "j" geschrieben haben wollen (hoffentlich dann auch Ihre "Mohorjeva!") - auf andere Punkte einzugehen ist bei Ihrer Einstellung mir gegenüber wohl hoffnungslos - ist es selbstverständlich, daß ich Ihnen in der deutschen Sprache schreibe.

Mit dem Bemerkung, daß es Grenzen gibt, die nicht überschritten werden können

zeichnet mit derselben Achtung, die
Sie mir entgegenbringen

Brez komentarja

Šmihel - moštvo, ki SAK-u ne »ustreza«

Že drugo leto tekmuje nogometna enajsterica iz Šmihela v vzhodni podligi. Prvo leto so Šmihelčani zaključili z odličnim petim mestom na lestvici. Letos se je nogometna sezona za njih začela nekoliko nesrečno, saj so na prvem srečanju podlegli enajsterici iz Možberka kar z 4:0.

Minulo nedeljo se je s Šmihelčani pomerila enajsterica Slovenskega atletskega kluba, ki je prvo tekmo letošnjega prvenstva odločila zase.

Nedeljska tekma v Šmihelu pa je ponovno dokazala, da SAK-u ta nasprotnik nikakor ne »ustreza«. Že lansko leto je Slovenski atletski klub »prepustil« Šmihelčanom vse štiri točke. Neprijetni nasprotnik za SAK pa je tudi tokrat »pokazal svoje zobe«.

Tekma se je pričela ob hudi vročini, ob igrišču se je zbralo nad 400 gledalcev, ki so pričakovali dobro in napeto tekmo. Slovenski atletski klub je nastopil s isto postavo, s katero je odnesel iz Dobrle vasi obe

točki. Manjkal je le Gregorič, ki se je bil pri prometni nesreči težje poškodoval. Še vedno pa manjka novi vratar Markun, ki se je poškodoval na pripravah v Novem Sadu in zaradi tega menda še ne more igrati. Namesto njega je ponovno čuval vrata Male. Šmihelčanom pa je manjkal igralec Mijatovič. Slovenski atletski klub je v prvem polčasu srečanja igral najmanj tako kot nasprotnik, toda po napaki obrambe je Male moral pobrati že v deseti minuti žogo iz svoje mreže. Za Šmihelčane je bil uspešen legionar Šuler. Z rezultatom 1:0 se je končal prvi »vroči« polčas v Šmihelu.

V drugem polčasu je namesto poškodovanega Zablatnika igral Sadjak. Slovensko moštvo je drugo polovico tekme zaigralo boljše in že po desetih minutah je Hobel izenačil za svoje moštvo. Po tem zadetku je moštvo SAK še ojačilo tempo in Šmihelčani so imeli velike težave, da so ubranili vse napade slovenske enajsterice. Nekaj odličnih priložnosti pa so zapravili SAK-ovi igralci sami. Največjo možnost je prav gotovo imel Velik, ko je sam pred vratarjem z glavo zgrešil žogo. V protinapadu pa je Šmihelčanom uspel zadetek. SAK je proti koncu tekme popustil. Šmihelčani pa so nenazadnje zaradi drugega zadetka bili v zadnjih minutah boljši. Tokrat je zmagalo moštvo, ki je imelo več sreče, kot gostje iz Celovca.

Postava SAK: Male, Perč, Kreutz, Lampichler, Woschitz, Luschnig, Zablatnik (Sadjak), Salkič, Hobel (Polanšek), Lazarevič, Velik.

V Št. Janžu v Rožu skoraj teden za tednom spet teče nogometna žoga. Sicer niso le mladi na delu, pač pa se gibljejo med njimi tudi že bolj postavnimi možje, tudi že z nekoliko posrebljenimi sencami. Vsi pa hitijo za žogo in jo bijejo z mladostnim elanom. Pretekli četrtek sta bili tako na šentjanškem nogometnem igrišču kar dve igri. Najprej sta se pomerili moštvi »cvenka« in »črne umetnosti«, — bolj po domače povedano so bili to sodelavci Zadržne zveze in Mohorjeve družbe v Celovcu. Običajen prijateljski poklon pa je spravil igralce in navijače že kar ob začetku igre v dobro razpoloženje. Sodelavci Zveze so poklonili Mohorjevi prvi gradbeni kamen za novi dijaški dom, Mohorjani pa so se jim oddolžili z zajetnim in polnim »štefanom« piva, ki ga je bilo treba seveda na mestu sprazniti. Po vroči igri so sicer Mohorjani odločili igro, pa tudi pokal zmage, sodček hladne pijače, v svojo korist. Spraznili pa smo ga le spet s skupnimi močmi in tudi med živahnim prijateljskim pomenkom.

V drugi igri pa je zmagalo pevsko društvo »Rož« nad Plajberčani. Pa so tudi ti še nekaj časa posedeli in zapeli v Tišlerjevi gostilni.

Tekme SAK na Košatovem igrišču v Celovcu

v nedeljo, 22. avgusta 1982
ob 15.30 uri
SAK 23 — Grabštanj 23
in ob 17.30 uri
SAK I — Grabštanj I

Z NAŠIM TEDNIKOM ob najlepšem delu krasnega Jadrana

kda: od 30. septembra do 7. oktobra 1982

kje: TUČEPI na Makarski rivieri
hotel JADRAN s komfortnimi sobami kategorije B in z lastno plažo.

Poleg kopanja bo dosti možnosti za ogled znamenitih krajev kot Mostar, Makarska, Dubrovnik i. dr. ter otokov Hvar, Brač in Korčula.

Ponudba vsebuje: Polni penzion v hotelu JADRAN.
Vožnja z avtobusom iz Celovca v Maribor in nazaj.

Polet iz Maribora v Split in nazaj.
Vožnja z avtobusom iz Splita v Tučepi in nazaj.

Spremljata: Zastopnik Našega tednika in slovensko govoreči vodič.

Cena aranžmaja znaša 2850.— šil. na osebo.

Ponudba velja, če se javi najmanj 45 oseb.

Dragi bralci, koristite to izredno priliko za dopust ob lepem Jadranu in se čimprej (najkasneje pa do 21. avgusta 1982) javite na upravi Našega tednika, Viktringer Ring 26, 9020 Celovec, telefon 0 42 22/51 25 28, kjer dobite še podrobnejše informacije.

Naš športni reporter

Jurij Perč

Vrhunski šport in ne samo ta, je že zdavnaj postal boj za slavo, čast in predvsem — denar. Mnogokrat ne moremo več govoriti o športu, če pomislimo, kako se pri boksu ljudje dobesedno pobijajo, kako umirajo »za šport« na avtomobilskih dirkah.

kako izpostavljajo življenje — »zmaga stane veliko, včasih celo to ali ono življenje«.

Ni le to, da je v formuli I vedno več nesreč. Vrh tega je ta šport, ako ga v tej obliki sploh še lahko imenujemo šport, eden najdražjih sploh. Če pomislimo le na najboljše te vrste, ki za-

rajda bi lahko rekli, za kruh z maslom. Niso plačani ali neplačani samo ljudje, ogromno denarja požrejo raznorazni poizkušenci z motorji. Danes ni več najglavnejše vprašanje, kateri pilot bo zmagal, marveč s katerim avtom. Bo zmagal Lotus, Brabham, Mc Laren, Renault...? Vprašanje je, komu je uspelo v zadnji sekundi pridobiti še par dodatnih konjskih moči. Investicije so ogromne, če pomislimo, da nov motor stane milijon šilingov. In poprečno porabi pilot za eno dirko najmanj en motor. Dobro uro dirke — milijon je splahnel. Prisiljeno se stavi vprašanje, koliko denarja porabi ta ali oni »avtomobilski hlev« formule I.

Tudi tu imajo — kot povsod — znane in priznane firme zdaleka lažje, kot neuspešnejše in še manj znane in priznane. Tako vemo, da npr. Williams ali Brabhams letno dobita od raznih sponsorjev nad 130 milijonov šilingov. Renault je doslej vtaknil v formulo I nad 100 milijonov šilingov.

Denar je zastrupil in uničil smisel športa, danes ne vprašajo več, kako je bilo in ali je kdo srečen in zadovoljen, ko zmaga. Ne, danes je prvo vprašanje: »Koliko si zaslužil?«

In zmago je treba plačati drago. Ni več vprašanje, ali človek še lahko zdrži napore ali ne. Zdravje in varnost sta le stranskega pomena. Je to res šport?

Koliko dobiš?

Nad 140.000 ljudi je minulo nedeljo videlo najhitrejšo dirko formule I v Zeltwegu na Štajerskem. Veliko nagrado Avstrije je dobil Italijan Elio de Angelis. Tokrat k sreči ni bilo hujše nesreče. Prehitra dirka na Štajerskem pa je k sreči zbudila nekatero odgovorne in tudi aktivne športnike. Dovolj je bilo že smrtnih žrtev, dovolj je bilo strašnih nesreč, dovolj jih je že zlezlo iz teh avtomobilov v voziček za hrome... Upamo, da se bodo odgovorni res zavedali,

služijo po več kot 1,5 mil. dolarjev — samo zato, da vozijo ta ali oni avtomobil. Trenutno zasluži to vsoto tisti, ki je pred dvema letoma dejal, »da ima v življenju početi še kaj drugega, kot samo to, da se vozi v krogu« — Niki Lauda. Po kratkem odmoru se je zopet vrnil v avtomobilski cirkus. Ni čudno, če dobi za »vožnjo v krogu« več milijonov.

Take zaslužke pa imajo le vrhunski športniki, tisti, ki so novi, nepoznani, se vozijo, sko-